

Fremsat den 2. oktober 2013 af justitsminister (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om våben og eksplosivstoffer

(Sanktioner for overtrædelse af forordning om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, bemyndigelsesbestemmelser vedrørende sådanne stoffer samt militærets og politiets udførelse af våben m.v.)

§ 1

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1005 af 22. oktober 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 431 af 1. maj 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, stk. 2, nr. 3, udgår »til fremstilling af de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, eller«.

2. Efter § 4 c indsættes:

»§ 4 d. Justitsministeren kan fastsætte regler om en licensordning som nævnt i artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler, der begrænser eller forbyder tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som ikke er omfattet af bilag I til den forordning, der er nævnt i stk. 1. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der ikke er omfattet af bilag I og II til forordningen, er omfattet af bestemmelserne om indberetning af mistænkelige transaktioner, bortkomst og tyveri i forordningens artikel 9.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om opbevaring af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.«

3. § 8, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»§ 6, stk. 1, gælder ikke for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse, forudsat at de våben mv., som udføres, forbliver statens ejendom.«

4. I § 8, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»§ 7 a gælder ikke for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse.«

5. § 9, stk. 1, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 1 og § 7 a gælder endvidere ikke for politiet. § 6, stk. 1, gælder ikke for politiet, forudsat at de våben mv., som udføres, forbliver statens ejendom.«

6. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres »og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012« til: »artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012 og artikel 4, stk. 1, 6 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer«.

7. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Overtrædelse af artikel 5 og artikel 9, stk. 1, 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer straffes med bøde.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. december 2013, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 2, 6 og 7, træder i kraft den 2. september 2014.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. **Indledning**
  2. **Udgangsstoffer til eksplosivstoffer**
    - 2.1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013
    - 2.2 Gældende dansk ret
    - 2.3 Justitsministeriets overvejelser
  3. **International handel med våben**
    - 3.1 FN's traktat om våbenhandel
    - 3.2 Gældende dansk ret
    - 3.3 Justitsministeriets overvejelser
  4. **Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige**
  5. **Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet**
  6. **Administrative konsekvenser for borgerne**
  7. **Miljømæssige konsekvenser**
  8. **Forholdet til EU-retten**
  9. **Hørte myndigheder og organisationer mv.**
  10. **Sammenfattende skema**
- Bilag 1: Lovforslaget sammenholdt med gældende ret**
Bilag 2: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013
Bilag 3: FN's traktat om våbenhandel

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at bringe dansk ret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer. Forordningen indeholder regler, der begrænser almindelige borgeres adgang til udgangsstoffer til eksplosivstoffer, det vil sige stoffer, der kan anvendes til fremstilling af eksplosivstoffer.

Lovforslaget indebærer, at der i våbenloven indføres hjemmel til at straffe overtrædelser af forordningen. Der lægges i den forbindelse op til, at overtrædelser af forordningen som udgangspunkt skal straffes med bøde, hvilket svarer til straffen for overtrædelse af de gældende danske regler om udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

Endvidere foreslås der i våbenloven indsat bestemmelser, der bemyndiger justitsministeren til at udnytte de muligheder, som forordningen giver EU-medlemsstaterne for nationalt blandt andet at indføre en licensordning på området og at udvide begrænsningerne for almindelige borgeres adgang til udgangsstoffer til eksplosivstoffer til flere stoffer end dem, der er omfattet af forordningen. Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udnyttes til så vidt muligt at videreføre de gældende danske regler på området.

Lovforslaget har endvidere til formål at bringe dansk ret i overensstemmelse med FN's traktat om våbenhandel (Arms Trade Treaty) af 2. april 2013. Traktaten indeholder regler om kontrol med international handel med visse typer af konventionelle våben samt ammunition og dele hertil.

Lovforslaget indebærer på dette punkt, at den nuværende undtagelse af militæret og politiet fra våbenlovens regler om kontrol med udførsel af våben mv. indskrænkes således, at undtagelsen tilpasses kravene i våbenhandelstraktaten.

Med en vedtagelse af lovforslaget giver Folketinget efter grundlovens § 19 samtykke til, at Danmark ratificerer traktaten.

Forordningen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer og FN's traktat om våbenhandel er optrykt som henholdsvis bilag 2 og 3 til lovforslaget.

2. Udgangsstoffer til eksplosivstoffer

2.1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013

2.1.1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer indeholder regler om tilgængeliggørelse, indførsel, besiddelse og brug af stoffer eller blandinger, der kan misbruges til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer, jf. artikel 1.

Det følger af forordningens artikel 2, stk. 2, at forordningen ikke finder anvendelse på visse kemiske produkter, pyrotekniske artikler og lægemidler.

2.1.2. Det følger af forordningen, at udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som er omfattet af bilag I til forordningen, som udgangspunkt ikke må gøres tilgængelige for eller ind-

føres, besiddes eller bruges af almindelige borgere, jf. artikel 4, stk. 1.

Bilag I oplister således en række stoffer, herunder hydrogenperoxid, nitromethan og salpetersyre, som ikke må gøres tilgængelige for almindelige borgere, hvis stofferne i sig selv eller i blandinger eller stoffer, hvori de er indeholdt, har en koncentration, der overstiger nærmere angivne grænseværdier.

En almindelig borger er i forordningens artikel 3, nr. 7, defineret som ”enhver fysisk person, der ikke handler som led i sin sædvanlige virksomhed som handlende eller forretningsdrivende eller sin sædvanlige profession”.

2.1.3. I medfør af artikel 4, stk. 2 og 6, kan en medlemsstat opretholde eller indføre en licensordning, der muliggør, at udgangsstoffer til eksplosivstoffer omfattet af bilag I gøres tilgængelige for og besiddes, bruges og indføres af almindelige borgere. Opretholdes eller indføres en sådan licensordning, skal den, som gør et udgangsstof til eksplosivstof tilgængeligt for en almindelig borger, for hver enkelt transaktion stille krav om forevisning af en licens, der er udstedt af en kompetent myndighed i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 4, stk. 7.

Medlemsstaterne skal ved vurderingen af en licensansøgning inddrage alle relevante omstændigheder og navnlig tage stilling til, om den påtænkte brug af stoffet er lovlig. Medlemsstaterne har endvidere mulighed for at fastsætte regler om licensens gyldighed, gebyrbetaling, suspension og tilbagekaldelse. Der skal sikres klageadgang. Licenser udstedt af en medlemsstats kompetente myndigheder kan anerkendes i andre medlemsstater. Der henvises til forordningens artikel 7.

2.1.4. En medlemsstat kan i tillæg til eller i stedet for en licensordning som nævnt i artikel 4, stk. 2, opretholde eller indføre en registreringsordning, der muliggør, at almindelige borgere kan besidde eller anvende hydrogenperoxid, nitromethan og salpetersyre i koncentrationer under nærmere angivne grænseværdier, jf. artikel 4, stk. 3. I givet fald skal den, som gør sådanne stoffer tilgængelige for en almindelig borger, registrere transaktionen i overensstemmelse med den nationale ordning i den pågældende medlemsstat, jf. artikel 4, stk. 7.

Til brug for registreringen skal borgerne identificere sig med et officielt identitetsdokument. Registreringen skal som minimum indeholde oplysninger om den pågældende borger, stoffets eller blandingens navn og koncentration, mængde, den påtænkte brug af stoffet eller blandingen samt dato og sted for transaktionen og borgerens underskrift. Registreringen opbevares i fem år fra datoen fra transaktionen på papir eller andet varigt medie. Registreringen skal være tilgængeligt for inspektion i hele perioden. Der henvises til forordningens artikel 8.

2.1.5. Den, der har til hensigt at gøre udgangsstoffer til eksplosivstoffer omfattet af forordningens bilag I tilgængelige

for en almindelig borger, skal efter forordningens artikel 5 sikre, at emballagen er forsynet med en passende mærkning, der tydeligt angiver, at almindelige borgeres erhvervelse, besiddelse og brug af det pågældende stof er omfattet af en begrænsning (et forbud, et krav om licens eller et krav om registrering), jf. artikel 4, stk. 1, 2 og 3.

2.1.6. Mistænkelige transaktioner med samt væsentlig bortkomst og tyveri af de stoffer, der er opført i bilag I, skal uden unødigt forsinkelse indberettes til et eller flere nationale kontaktpunkter udpeget af den pågældende medlemsstat. Det samme gælder en række yderligere udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der er opført i bilag II til forordningen. Stofferne i bilag II er ikke omfattet af forordningens øvrige regler om tilgængeliggørelse, indførsel, besiddelse, brug og mærkning, men alene af reglerne om indberetning.

Mistænkelige transaktioner er defineret som transaktioner, hvor der er en begrundet mistanke om, at stoffet er beregnet til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer. Ved vurderingen af, om der er tale om en mistænkelig transaktion, skal der tages stilling til alle omstændigheder og især til, om den potentielle kunde i sin adfærd virker mistænkelig, eksempelvis ved at virke uklar med hensyn til den påtænkte brug af stoffet, at have til hensigt at købe stoffet i usædvanlige mængder, kombinationer eller koncentrationer, ikke at ville identificere sig eller at insistere på at bruge ualmindelige betalingsmetoder.

Der henvises til forordningens artikel 3, nr. 8, og artikel 9.

2.1.7. Det følger af forordningens artikel 11, at medlemsstaterne skal fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af forordningen og træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

2.1.8. Hvis en medlemsstat har rimelig grund til at antage, at et specifikt stof, der ikke er opført i nogen af forordningens bilag, kan bruges til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer, kan medlemsstaten efter artikel 13, stk. 1, begrænse eller forbyde tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen heraf eller fastsætte, at det pågældende stof er omfattet af bestemmelserne i artikel 9 om indberetning af mistænkelige transaktioner mv.

Endvidere kan en medlemsstat, der har rimelig grund til at antage, at et specifikt stof, der er opført i forordningens bilag I, kan bruges til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer ved en koncentration under den grænseværdi, der er fastsat i bilaget, yderligere begrænse eller forbyde tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af det pågældende stof ved at fastsætte en lavere koncentrationsgrænseværdi, jf. artikel 13, stk. 2.

Endelig kan en medlemsstat, der har rimelig grund hertil, begrænse eller forbyde tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af et stof opført i forordningens bilag II, ved at fast-

sætte en maksimalt tilladt koncentration af det pågældende stof, jf. artikel 13, stk. 3.

2.1.9. Forordningen indeholder herudover blandt andet bestemmelser om Kommissionens udarbejdelse af en vejledning om blandt andet identificering af mistænkelige transaktioner, jf. artikel 9, stk. 5, og om Kommissionens adgang til at ændre grænseværdierne i bilag I og tilføje nye stoffer til bilag II, jf. artikel 12, artikel 13, stk. 4 og 5, samt artikel 14 og 15. Artikel 18 indeholder en revisionsklausul, hvoraf det følger, at Kommissionen senest i 2017 forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om forordningens anvendelse mv.

2.1.10. Forordningen finder anvendelse fra den 2. september 2014, jf. artikel 19.

Som overgangsbestemmelse er det i forordningens artikel 16 fastsat, at almindelige borgeres besiddelse og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer fortsat er tilladt indtil 2. marts 2016.

Forordningens artikel 16 skal imidlertid læses i sammenhæng med bestemmelsen i forordningens artikel 13, stk. 6, om, at medlemsstaterne senest den 2. juni 2013 underretter Kommissionen om eksisterende nationale foranstaltninger, der begrænser eller forbyder udgangsstoffer til eksplosivstoffer. Artikel 16 er således ikke til hinder for, at eksisterende nationale foranstaltninger, der begrænser almindelige borgeres besiddelse og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, opretholdes i perioden fra forordningens ikrafttræden den 2. september 2014 og indtil den 2. marts 2016, hvis der er foretaget underretning om disse foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 13, stk. 6.

2.2. Gældende dansk ret

2.2.1. Våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 6, forbyder indførsel og fremstilling af eksplosivstoffer (eksplosive stoffer og eksplosivholdige genstande).

Våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 3, bemyndiger justitsministeren til at udstede regler om forbud mod at indføre, erhverve, besidde, bære, anvende, overdrage eller overlade andre besiddelsen af stoffer, der kan anvendes til fremstilling af de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1.

I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne, jf. lovens § 10, stk. 3.

2.2.2. Justitsministeriet har i henhold til de ovennævnte bestemmelser i våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 3, og § 10, stk. 3, udstedt bekendtgørelse nr. 899 af 16. august 2011 om udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

Bekendtgørelsen indeholder i § 1, stk. 1, et forbud mod at indføre, erhverve, besidde og anvende en række stoffer og produkter, der kan anvendes til fremstilling af eksplosivstof-

fer, herunder svovlsyre, salpetersyre og nitromethan i koncentrationer over nærmere angivne grænseværdier. De pågældende stoffer er udvalgt under hensyn til, at de hyppigt indgår i fremstilling af eksplosivstoffer, og at privatpersoner som udgangspunkt ikke har anerkendelsesværdige formål at bruge de pågældende stoffer til.

Forbuddet gælder ikke pyrotekniske artikler, handlinger, der foretages af offentlige myndigheder, og indførelse, erhvervelse, besiddelse og anvendelse af de i stk. 1 nævnte stoffer og produkter til erhvervsmæssige formål, jf. § 1, stk. 2.

Politidirektøren kan i særlige tilfælde meddele dispensation fra bestemmelsen i § 1, stk. 1, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2.

2.2.3. Bekendtgørelsens § 3 fastslår, at stofferne og produkterne omfattet af § 1, stk. 1, kun kan overdrages eller overlades til offentlige myndigheder eller til virksomheder, der kan sandsynliggøre, at det pågældende stof eller produkt skal indgå i virksomhedens drift eller produktion, til transportvirksomheder samt til personer, der foreviser en original dispensation efter § 2 og legitimerer sig som dispensationens adressat.

Stofferne og produkterne skal opbevares forsvarligt og i et aflåst lokale eller skab, der er utilgængeligt for uvedkommende. Endvidere skal nøglerne til lokalet eller skabet opbevares forsvarligt og utilgængeligt for uvedkommende. Der henvises til bekendtgørelsens § 4.

2.2.4. Overtrædelse af bekendtgørelsens § 1, stk. 1, § 3 og § 4 straffes med bøde, jf. bekendtgørelsens § 5.

Efter straffelovens § 192 a, stk. 2, straffes overtrædelse af lovgivningen om våben og eksplosivstoffer, herunder bekendtgørelser udstedt i medfør af våbenloven, under særligt skærpende omstændigheder med fængsel indtil 6 år.

2.3. Justitsministeriets overvejelser

2.3.1. Som det fremgår af pkt. 2.1 og 2.2, er det efter både forordningen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer og bekendtgørelsen om udgangsstoffer til eksplosivstoffer som udgangspunkt forbudt for privatpersoner at indføre, besidde, erhverve og anvende visse udgangsstoffer til eksplosivstoffer og ligeledes forbudt for forhandlere mv. at overgive de pågældende stoffer til privatpersoner.

Forordninger er umiddelbart gældende i EU-medlemsstaterne, har forrang for national ret og skal anvendes i deres EU-retlige form. Den foreliggende forordning giver imidlertid medlemsstaterne visse muligheder for at fastsætte nationale regler, som modificerer og supplerer forordningens regler, jf. pkt. 2.3.2 og 2.3.3 nedenfor.

2.3.2. Som det fremgår af pkt. 2.1.3, kan medlemsstater, der ønsker at gøre udgangsstoffer til eksplosivstoffer omfattet af forordningens bilag I tilgængelige for almindelige borgere,

gøre dette med en licensordning. Alternativt – eller som et supplement til licensordningen – kan medlemsstaterne for tre nærmere angivne stoffers vedkommende anvende en registreringsordning.

Justitsministeriet finder, at der bør indføres en licensordning i form af en mulighed for i særlige tilfælde at få dispensation fra forbuddet i forordningens artikel 4, stk. 1, svarende til den gældende ordning i bekendtgørelsen om udgangsstoffer til eksplosivstoffer, jf. pkt. 2.2.2.

Justitsministeriet finder det mest hensigtsmæssigt, at justitsministeren – i overensstemmelse med våbenlovens systematik i øvrigt – bemyndiges til at fastsætte regler herom administrativt. Dermed kan procedurerne ændres hurtigt og smidigt, hvis f.eks. sikkerhedsmæssige hensyn måtte tilsige dette.

Der henvises til forslaget til våbenlovens § 4 d, stk. 1, i lovforslagets § 1, nr. 2.

2.3.3. Som nævnt i pkt. 2.1.8 kan medlemsstaterne efter bestemmelserne i forordningens artikel 13 begrænse eller forbyde tilgængeliggørelsen, besiddelsen eller brugen af andre udgangsstoffer end dem, der er omfattet af bilag I til forordningen, herunder fastsætte en lavere grænseværdi for koncentrationen af stofferne i bilag I eller indføre en maksimalt tilladt koncentration af stofferne i bilag II.

Der er i vidt omfang sammenfald mellem de stoffer, der er omfattet af bilag I til forordningen, og de stoffer, der er omfattet af bekendtgørelsen om udgangsstoffer om eksplosivstoffer, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 1, nr. 1-8. Således er hydrogenperoxid, salpetersyre, nitromethan, kaliumklorat og kaliumperklorat samt natriumklorat og natriumperklorat omfattet af begge regelsæt.

Forordningen er dog mere vidtgående end bekendtgørelsen i den forstand, at grænsen for, hvor koncentreret stoffet må være, før reglerne om begrænset adgang til stofferne finder anvendelse, er lavere efter forordningen end efter bekendtgørelsen for en del af de nævnte stoffer. Den største forskel gør sig gældende for salpetersyre, hvor grænseværdien for koncentrationen efter forordningen er 3 pct., mens den efter bekendtgørelsen er 30 pct.

Til gengæld omfatter bekendtgørelsen visse stoffer, som ikke er omfattet af bilag I til forordningen. Det drejer sig om svovlsyre, svovl, phosphor og salte af klorat og perklorat, der ikke indeholder kalium og natrium, i koncentrationer, der overstiger nærmere angivne grænseværdier, samt visse metalpulvere. Det bemærkes, at svovlsyre er omfattet af forordningens bilag II og dermed af reglerne om indberetning i forordningens artikel 9.

Justitsministeriet er af den opfattelse, at bestemmelserne i forordningens artikel 13 bør udnyttes til fortsat at begrænse adgangen til de udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som på nuværende tidspunkt reguleres af bekendtgørelsen, men ikke omfattes af forordningens bilag I, således at disse stoffer

alene kan gøres tilgængelige for eller indføres, erhverves, besiddes og anvendes af almindelige borgere, hvis borgeren har fået dispensation hertil.

Justitsministeriet finder det mest hensigtsmæssigt, at justitsministeren bemyndiges til at fastsætte regler herom administrativt. Dermed kan reglerne produktmæssige anvendelsesområde ændres hurtigt og smidigt, hvis der viser sig behov herfor.

Justitsministeren foreslås samtidig – i overensstemmelse med forordningen, jf. pkt. 2.1.8 – bemyndiget til at fastsætte, at udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der ikke er omfattet af forordningens to bilag, omfattes af bestemmelserne om indberetning af mistænkelige transaktioner, jf. pkt. 2.1.6. Justitsministeriet agter at udnytte denne bemyndigelse således, at også de yderligere stoffer, som i Danmark vil være underlagt regler om begrænset adgang, jf. ovenfor, bliver omfattet af bestemmelserne om indberetning.

Som nationale kontaktpunkter til indberetning af mistænkelige transaktioner, jf. pkt. 2.1.6, påtænker Justitsministeriet at udpege landets 12 politikredse.

Der henvises til forslaget til våbenlovens § 4 d, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

2.3.4. Forordningen regulerer ikke spørgsmålet om opbevaring af udgangsstoffer til eksplosivstoffer. Det står således medlemsstaterne frit for at indføre regler om opbevaring.

Af sikkerhedsmæssige årsager finder Justitsministeriet, at de gældende regler om opbevaring af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, jf. pkt. 2.2.3, bør videreføres. Det foreslås, at justitsministeren udtrykkeligt bemyndiges hertil.

Der henvises til forslaget til våbenlovens § 4 d, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

2.3.5. Som nævnt i pkt. 2.1.7 pålægger forordningen medlemsstaterne at fastsætte nærmere regler om sanktioner for overtrædelse af forordningen.

Justitsministeriet finder, at overtrædelser af forordningens regler om tilgængeliggørelse, indførelse, besiddelse og brug af de stoffer, som er indeholdt i forordningens bilag 1, som udgangspunkt bør straffes med bøde, men at der bør være mulighed for i særligt grove tilfælde at idømme en frihedsstraf.

Overtrædelse af forordningens regler om mærkning, jf. artikel 5, og indberetning af mistænkelige transaktioner, jf. artikel 9, bør derimod efter Justitsministeriets opfattelse alene kunne straffes med bøde.

Det foreslås, at våbenlovens § 10 justeres i overensstemmelse hermed.

Henset til stoffernes karakter, herunder at de ikke i sig selv er eksplosive, er der efter Justitsministeriets opfattelse ikke

behov for at kunne straffe overtrædelser af forordningen efter straffelovens § 192 a.

Det bemærkes i den forbindelse, at hvis stofferne anvendes til fremstilling af eksplosivstoffer uden tilladelse hertil, så er der tillige tale om en overtrædelse af våbenlovens § 1, stk. 1, nr. 6, som under særdeles skærpente omstændigheder kan straffes efter straffelovens § 192 a.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 5 og 6.

3. International handel med våben

3.1. FN's traktat om våbenhandel

3.1.1. FN's Generalforsamling vedtog den 2. april 2013 FN's traktat om våbenhandel (Arms Trade Treaty). Traktaten har til formål at fastsætte fælles standarder for regulering af international handel med konventionelle våben samt at forebygge og bekæmpe ulovlig handel med og spredning af sådanne våben med henblik på at bidrage til fred, sikkerhed og stabilitet og fremme samarbejde, gennemsækelighed og ansvarlighed i international våbenhandel.

Danmark har undertegnet våbenhandelstraktaten den 3. juni 2013, men endnu ikke ratificeret den.

3.1.2. I henhold til traktatens artikel 2, stk. 1, finder traktaten anvendelse på følgende konventionelle våben: kampvogne, pansrede kampkøretøjer, storkalibrede artillerisystemer, kampfly, angrebshelikoptere, krigsskibe, missiler og affyringsaggregater hertil samt håndvåben og lette våben. De kontraherende stater opfordres dog til at anvende traktatens bestemmelser på så bredt et spektrum af konventionelle våben som muligt, jf. artikel 5, stk. 3.

International handel defineres i traktatens artikel 2, stk. 2, som eksport, import, transit, omladning og formidling.

Traktaten finder ikke anvendelse på international flytning af våben, som finder sted på vegne af en kontraherende stat, forudsat at våbnene forbliver under den pågældende stats ejerskab, jf. artikel 2, stk. 3.

3.1.3. I henhold til artikel 5 skal de kontraherende stater etablere og fastholde et nationalt kontrolsystem, herunder en national kontrolliste, med henblik på at gennemføre bestemmelserne i traktaten.

De kontraherende stater må ikke tillade international handel med våben nævnt i artikel 2, stk. 1, eller ammunition eller dele hertil, hvis overførslen vil være i strid med den pågældende stats internationale forpligtelser, herunder våbenembargoer, eller hvis den pågældende stat ved, at våbnene vil blive brugt til krigsforbrydelser, jf. artikel 6.

3.1.4. Det følger af artikel 3, 4 og 7, at de kontraherende stater skal føre kontrol med *udførsel* af de typer af våben, der er nævnt i artikel 2, stk. 1, samt ammunition og dele hertil. Kravet i artikel 4 om kontrol med eksport af våbendele gæl-

der dog kun, hvis eksporten er af en sådan karakter, at den giver mulighed for at samle våben nævnt i artikel 2, stk. 1.

Inden der meddeles tilladelse til udførsel, skal der i henhold til artikel 7, stk. 1, foretages en vurdering af, om der er risiko for, at våbnene mv. vil medvirke til at underminere fred og sikkerhed eller vil blive anvendt til krænkelse af menneskerettighederne, terrorisme eller grænseoverskridende organiseret kriminalitet. Hvis der er en overvejende risiko herfor, skal udførselstilladelse afslås, jf. artikel 7, stk. 3.

Den eksporterende stat skal efter anmodning meddele import-, transit- og omladningsstaten passende oplysninger om udførselstilladelsen, jf. artikel 7, stk. 3.

3.1.5. For så vidt angår *import* af våben skal de kontraherende stater efter artikel 8, stk. 1, tage de skridt, som er nødvendige for efter anmodning at kunne give den eksporterende stat relevant information til brug for eksportvurderingen efter artikel 7.

Efter artikel 8, stk. 2, skal de kontraherende stater endvidere, hvor det er nødvendigt, tage skridt, der gør det muligt, om nødvendigt, at regulere import af de våben, der er nævnt i artikel 2, stk. 1. Sådant regulering kan omfatte importsystemer.

3.1.6. De kontraherende stater skal ligeledes træffe passende foranstaltninger til, om nødvendigt og muligt, at regulere *transit* og *omladning*, der foregår under deres jurisdiktion, jf. artikel 9.

3.1.7. Efter artikel 10 skal de kontraherende stater i overensstemmelse med national ret træffe foranstaltninger til at regulere *formidling*, der foregår under deres jurisdiktion. Sådanne skridt kan omfatte en pligt for våbenformidlere til at lade sig registrere eller til at indhente skriftlig tilladelse, inden de foretager formidling.

Endvidere skal de kontraherende stater forhindre omdirigering af de i artikel 2, stk. 1, nævnte våben, blandt andet ved informationsudveksling, jf. artikel 11.

3.1.8. Herudover indeholder traktaten blandt andet regler om opbevaring af oplysninger om udstedte våbeneksporttilladelser i mindst 10 år, jf. artikel 12, om de kontraherende staters pligt til at tage passende skridt til håndhævelse af de nationale regler, som implementerer traktaten, jf. artikel 14, og om internationalt samarbejde og international bistand, jf. artikel 15 og 16.

3.1.9. Traktaten træder i kraft 90 dage efter den dato, hvor den er ratificeret, accepteret, eller godkendt af 50 lande, jf. artikel 22.

Enhver stat kan på tidspunktet for undertegnelse eller deponering af sit ratifikations-, accept-, godkendelses- eller tiltrædelsesdokument erklære at ville anvende artikel 6 og artikel 7 forud for traktatens ikrafttræden i den pågældende stat, jf. artikel 23.

Efter artikel 26 vil traktaten ikke påvirke de kontraherende staters forpligtelser i forhold til eksisterende eller kommende internationale overenskomster, så længe disse forpligtelser er forenelige med traktaten.

3.2. Gældende dansk ret

3.2.1. Efter våbenlovens § 6, stk. 1, er det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren, eller den ministeren bemyndiger dertil, i hvert enkelt tilfælde at *udføre* de våben mv., som er oplyst i § 6, stk. 1, nr. 1-8, herunder våben, ammunition, krigsmateriel og dele hertil samt eksplosivstoffer. Jagtvåben og ammunition hertil er dog undtaget. Ifølge lovforslaget omfatter våbenlovens § 6, stk. 1, alle de våben mv., der er opført på EU's fælles liste over militært udstyr, der skal underkastes eksportkontrol, jf. pkt. 3.4 og 3.5 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 133 fremsat den 30. marts 2005. EU's fælles liste over militært udstyr ajourføres løbende og er senest vedtaget af Rådets den 11. marts 2013 (2013/C 90/01).

Ansøgning om tilladelse til udførsel af våben mv. indgives som udgangspunkt til Justitsministeriet. Politiet meddeler dog tilladelse til udførsel af visse typer våben. Ansøgninger, der behandles i Justitsministeriet, forelægges i relevant omfang for Udenrigsministeriet, som bl.a. vurderer ansøgningerne i lyset af den danske politik vedrørende våbeneksport og påser overholdelsen af EU's fælles holdning af 8. december 2008 om fælles regler for kontrol med eksport af militært teknologi og -udstyr (2008/944/FUSP).

Ved udførsel af våben mv. til EU- og EØS-lande anvendes særlige typer af tilladelser, jf. våbenlovens § 6, stk. 5, og våbenbekendtgørelsens §§ 30 a - 30 c, som implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet.

Justitsministeren kan efter våbenlovens § 6, stk. 9, udstede forbud mod, at der udføres våben og ammunition af enhver art. Denne bemyndigelse er udnyttet ved våbenbekendtgørelsens § 28 til at bestemme, at udførsel af våben og ammunition af enhver art, herunder jagtvåben og ammunition hertil, kræver tilladelse. Som en undtagelse herfra indeholder bekendtgørelsens §§ 29 og 30 regler om forenkede procedurer hos toldmyndighederne i visse tilfælde af genudførsel efter midlertidig indførsel og midlertidig udførsel af jagt- og konkurrencevåben til lande uden for EU. Disse regler er for tiden under revision med henblik på at bringe dem i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012, som finder anvendelse fra den 30. september 2013.

Til opfyldelse af Rådets direktiv nr. 477/91/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben fastlægger bekendtgørelse nr. 972 af 9. december 1992 om erhvervelse, besiddelse og transport af skydevåben for personer bosiddende i et EF-land med senere ændringer regler om det europæiske våbenpas. Et sådant pas giver under visse betin-

gelses indehaveren adgang til uden særskilt tilladelse at transportere og besidde skydevåben under rejse i to eller flere medlemsstater med henblik på deltagelse i jagt- eller konkurrenceskydning.

3.2.2. De danske regler om *indførsel* af våben mv. fremgår af våbenlovens § 1, stk. 1. Bestemmelsens nr. 1-10 oplister de produkter, der kræver indførselstilladelse, herunder skydevåben og visse dele hertil, ammunition, håndgranater, bomber, miner og eksplosivstoffer. Bestemmelsen har ikke det samme anvendelsesområde som våbenlovens § 6, stk. 1, og omfatter således f.eks. ikke krigsmateriel i form af militære køretøjer, skibe og fly eller dele hertil, men kun de skydevåben, bomber og lignende, som måtte høre hertil.

3.2.3. *Transit* af våben mv. gennem Danmark udgør – uanset om våbnene *omlades* eller ej – efter våbenloven en indførsel efterfulgt af en udførsel og kræver derfor tilladelse i samme omfang som indførsel og udførsel, jf. ovenfor.

3.2.4. *Våbenformidling* er i dansk ret reguleret i våbenlovens § 7 b. Efter denne bestemmelse er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil, som mellemmand at forhandle eller arrangere transaktioner, som indebærer overførsler af de i § 6, stk. 1, nævnte våben mv. mellem lande uden for EU. Det er endvidere forbudt at købe eller sælge disse våben mv. som led i en overførsel mellem lande uden for EU eller i øvrigt arrangere en sådan overførsel som ejer af de nævnte våben. Forbuddet gælder ikke handlinger, som foretages i et andet EU-land, eller handlinger, som foretages uden for EU af personer med fast bopæl i udlandet. § 7 b implementerer EU's fælles holdning af 23. juni 2003 om våbenmæglervirksomhed (2003/468/FUSP).

3.2.5. Det fremgår af våbenlovens § 8, stk. 2, 1. pkt., at forbuddet mod udførsel af våben i § 6, stk. 1, ikke gælder for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse. Ifølge forarbejderne til bestemmelsen medfører dette, at der ikke skal indhentes tilladelse til udførsel af udrustning eller materiel, der udføres eller genudføres af danske eller udenlandske NATO-styrker, eller når udrustning og materiel sendes særskilt til brug for disse. Tilsvarende gælder i relation til Partnerskab for Fred samt OSCE- og FN-opgaver. Der henvises til pkt. 2.11.2 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 130 fremsat den 3. december 1998.

§ 6, stk. 1, gælder heller ikke militære myndigheders midlertidige udførsel af udrustning og materiel med henblik på reparation og vedligeholdelse, jf. § 8, stk. 2, 2. pkt.

Politiet er generelt undtaget fra forbuddet mod udførsel af våben mv. uden tilladelse i våbenlovens § 6, stk. 1, jf. våbenlovens § 9, stk. 1.

Endvidere er militære myndigheder og politiet generelt undtaget fra forbuddet mod indførsel af våben mv. uden tilladelse i våbenlovens § 1, stk. 1. Der henvises til våbenlovens § 8, stk. 1, og § 9, stk. 1.

3.3 Justitsministeriets overvejelser

3.3.1. Som det fremgår af pkt. 3.2, bygger de danske regler om udførsel og formidling af våben mv. i vidt omfang på EU-regler.

Da FN's traktat om våbenhandel vedrører forhold, der falder ind under EU's enekompetence, har Rådet ved afgørelse af 22. maj 2013 bemyndiget medlemsstaterne til i Den Europæiske Unions interesse at underskrive traktaten. Det fremgår af Kommissionens begrundelse for forslaget til afgørelsen (KOM(2013) 273 endelig), at der blev foretaget en detaljeret analyse i overensstemmelse med Rådets forhandlingsdirektiver, og at det blev konkluderet, at bestemmelserne i våbenhandelstraktaten (artikel 6, 7, 9 og 26) sikrer, at våbenhandelstraktaten er i overensstemmelse med EU-retten. Kommissionen anfører endvidere, at alle potentielle problemer vedrørende foreneligheden vil kunne behandles ved hjælp af artikel 26, stk. 1, som foreskriver, at gennemførelsen af traktaten ikke berører de forpligtelser, der er indgået af de deltagende stater med hensyn til eksisterende eller fremtidige internationale overenskomster, som de er parter i, hvis forpligtelserne er forenelige med traktaten.

3.3.2. Det er Justitsministeriets opfattelse, at også dansk ret – bortset fra våbenlovens §§ 8 og 9, jf. nedenfor – er i overensstemmelse med FN's traktat om våbenhandel. Justitsministeriet finder således, at kontrollen med og reguleringen af såvel udførsel og indførsel (herunder i forbindelse med transit af og omladning i Danmark) som formidling af våben mv. lever op til kravene i traktaten.

Det bemærkes i den forbindelse, at reglerne om importkontrol i våbenlovens § 1, stk. 1, kun delvis dækker de produkter, som er omfattet af våbenhandelstraktatens artikel 2, stk. 1. Traktatens artikel 8, stk. 2, forpligter imidlertid alene de kontraherende stater til at tage skridt, der gør det muligt om nødvendigt at regulere import af de våben, der er nævnt i artikel 2, stk. 1. Det er Justitsministeriets opfattelse, at de gældende danske regler, hvorefter de i våbenlovens § 1, stk. 1, oplyste produkter som f.eks. skydevåben, ammunition og bomber kræver importtilladelse, er en tilstrækkelig og hensigtsmæssig regulering af området og dermed i overensstemmelse med kravene i våbenhandelstraktaten.

3.3.3. Det følger af våbenhandelstraktatens artikel 3, 4 og 7, jf. artikel 2, stk. 2, at også statslige udførsler af våben mv. skal kontrolleres i overensstemmelse med bestemmelserne i traktaten, medmindre de udførte våben mv. forbliver under den pågældende stats ejerskab.

Som det fremgår af pkt. 3.2.5, er militære styrker og militært personel undtaget fra eksportkontrolordningen i våbenlovens § 6, stk. 1, hvis de udfører våben mv. som led i den militære tjenesteudøvelse, jf. våbenlovens § 8, stk. 2, 1. pkt., mens politiet generelt er undtaget herfra, jf. § 9, stk. 1, 2. pkt. Det er i den forbindelse ikke en betingelse, at de pågældende våben mv. forbliver statens ejendom.

Med henblik på at sikre overensstemmelse mellem dansk ret og våbenhandelstraktaten foreslås det derfor, at det tilføjes i lovtæksten, at undtagelse fra våbenlovens § 6, stk. 1, forudsætter, at de udførte våben mv. forbliver statens ejendom.

Som det fremgår af pkt. 3.2.5, omfatter den gældende undtagelsesbestemmelse i § 8, stk. 2, 1. pkt., ikke kun danske, men i visse tilfælde også udenlandske militære styrker. Den foreslåede tillægsbetingelse om, at de pågældende våben mv. skal forblive statens ejendom, ændrer ikke herved. Hvis f.eks. en britisk NATO-styrke udfører sine egne våben mv. fra Danmark, skal tillægsbetingelsen forstås således, at de pågældende våben m.v. skal forblive den britiske stats ejendom. Det samme gælder, hvis f.eks. svensk politi udfører egne våben fra Danmark i forbindelse med fredsbevarende missioner i udlandet.

Hvis ejerskabet til de våben mv., som militære styrker eller militært personel udfører fra Danmark som led i den militære tjenesteudøvelse, fremover skal kunne overgå til andre, f.eks. til forsvarrets samarbejdspartnere i et missionsområde, skal udførslen være dækket af en udførselstilladelse udstedt af Justitsministeriet i henhold til våbenlovens § 6, stk. 1.

Forsvarsministeriet har tilkendegivet, at et ubureaukratisk, hurtigt og gnidningsfrit materielsamarbejde med alliancepartnere på alle niveauer er en forudsætning for tilfredsstillende indsættelser af Danmarks militære styrker, ligesom det er en forudsætning for at anskaffe og drive forsvarrets materielsystemer gennem multinationale samarbejder.

Det forudsættes på den baggrund, at Justitsministeriet samtidig med ikrafttrædelsen af den foreslåede ændring af våbenlovens § 8, stk. 2, inden for rammerne af våbenhandelstraktaten i henhold til våbenlovens § 6, stk. 1, udsteder en så bred og generel tilladelse som muligt til, at danske militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse løbende udfører våben mv., som kan overdrages til relevante parter i udlandet.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 3-5.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget tilpasser dansk ret til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Affald Danmark, Agro Danmark, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Akzo Nobel, Aldi Holding A/S, Alttox, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Batteriforeningen, Brancheforeningen for Forbrugerelektronik, Brancheforeningen for Lim og Fugemasser, Brancheforeningen for sæbe, parfume og teknisk/kemiske artikler, Bureau Veritas HSE Danmark, Coop Danmark, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Vaabenhandlerforening, Danmarks Farve- og Limindustri, Danmarks Motor Union, Danmarks Rederiforening, Dansk Akvakultur, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Automobil Sports Union, Dansk Byggeri, Danske Advokater, Danske Malermestre, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Firmaidrætsforbund, Dansk Gartneri, Dansk

Kompetencecenter for Affald (DAKO-FA), Danske Speditører, Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Skibsmæglerforening, Dansk Skytte Union, Dansk Supermarked, Dansk Transport og Logistik, Dansk Varefakta Nævn, Datatilsynet, De Danske Skytteforeninger, Den Danske Dommerforening, De Samvirkende Købmænd, Det Kriminalpræventive Råd, Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, DHI, DI - Organisationen for erhvervslivet, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsflyvningens Sammenslutning, Fagligt Fælles Forbund 3F, Forbrugerrådet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Offentlige Beredskabschefer, Fyrværkeriforeningen, HK Landsklubben Danmarks Domstole, Ingeniørforeningen i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, Kommunekemi, Kommunernes Landsforening, Kongelig Dansk Aeroklub, Landbrug & Fødevarer, Landbrugsrådet, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Legetøjsfabrikanterne i Danmark, Lif (Lægemedelindustrien), Matas A/S, Modelflyvning Danmark, Nordisk Våbenforum, PET, Politidirektørforeningen, Politiforbundet i Danmark, Procesindustriens Arbejdsgiverforening, Rederiforeningen af 2010, Rets sikkerhedsfonden, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Præsidenterne for samtlige byretter, Præsidenten for Sø- og Handelsretten, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, The Nordic Association of Toy Manufacturers og Vaabenhistorisk Selskab.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget tilpasser dansk ret til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) Nr. 98/2013 af 15. januar 2013.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2 (våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 3, og § 4 d)

Med de foreslåede bestemmelser udgår bemyndigelsen af justitsministeren til at udstede regler om forbud mod udgangsstoffer til eksplosivstoffer (stoffer, der kan anvendes

til fremstilling af eksplosivstoffer) af våbenlovens § 4, stk. 2, nr. 3.

I stedet indføres der med forslaget til våbenlovens § 4 d nye bemyndigelsesbestemmelser, som er tilpasset de muligheder, som forordningen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer giver EU-medlemsstaterne for at fastsætte nationale regler, der modificerer og supplerer bestemmelserne i forordningen.

Efter forslaget til § 4 d, stk. 1, kan Justitsministeren fastsætte regler om en licensordning som nævnt i artikel 4, stk. 2, i forordningen.

Justitsministeriet agter at udnytte bemyndigelsen til at indføre en licensordning, som giver mulighed for i særlige tilfælde at få dispensation fra forbuddet i forordningens artikel 4, stk. 1, mod, at udgangsstoffer til eksplosivstoffer omfattet af forordningens bilag 1 gøres tilgængelige for eller indføres, besiddes eller bruges af almindelige borgere.

Efter forslaget til § 4 d, stk. 2, 1. pkt., kan justitsministeren fastsætte regler, der begrænser eller forbyder tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som ikke er omfattet af bilag I til den forordning, der er nævnt i stk. 1, og dermed af forbuddet i forordningens artikel 4, stk. 1.

Justitsministeriet agter at udnytte bemyndigelsen til fortsat at begrænse adgangen til de udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som i dag er reguleret i bekendtgørelsen om udgangsstoffer til eksplosivstoffer, men som ikke er omfattet af forordningens bilag 1, således at disse stoffer alene kan gøres tilgængelige for og indføres, erhverves, besiddes og anvendes af almindelige borgere, hvis borgeren af politiet har fået dispensation hertil.

Efter forslaget til § 4 d, stk. 2, 2. pkt., kan justitsministeren fastsætte regler, hvorefter udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der ikke er omfattet af bilag I og II til forordningen, omfattes af bestemmelserne om indberetning af mistænkelige transaktioner, bortkomst og tyveri i forordningens artikel 9.

Justitsministeriet agter at udnytte bemyndigelsen til at bestemme, at de eksplosivstoffer, som efter regler udstedt i henhold til § 4 d, stk. 2, 1. pkt., bliver omfattet af et forbud mod tilgængeliggørelse for almindelige borgere mv., også bliver omfattet af de nævnte bestemmelser i forordningen om indberetning af mistænkelige transaktioner mv. i det omfang dette ikke allerede følger af forordningen.

Efter forslaget til § 4 d, stk. 3, kan justitsministeren fastsætte regler om opbevaring af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

Justitsministeriet agter at udnytte bemyndigelsen til at videreføre de gældende regler om opbevaring i § 4 i bekendtgørelsen om udgangsstoffer til eksplosivstoffer således, at de kommer til at gælde for samtlige stoffer, som efter forordningens artikel 4, stk. 1, eller i henhold til regler udstedt med hjemmel i § 4 d, stk. 2, 1. pkt., som udgangspunkt vil være forbudt for almindelige borgere.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.1 - 2.3.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Til nr. 3 og nr. 4 (våbenlovens § 8, stk. 2, 1. og 3. pkt.)

Med de forslåede ændringer videreføres den gældende ordning om, at våbenlovens § 6, stk. 1, ikke gælder for militære styrker og militært personel som led i den militære tjeneste-

udøvelse. Dog tilføjes der en ny betingelse om, at de våben mv., som udføres, skal forblive statens ejendom.

Hvis et våben, der udføres af militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse, skal sælges eller foræres til f.eks. forsvarsmyndigheder i et andet land, finder våbenlovens § 6, stk. 1, således anvendelse med den konsekvens, at udførslen først må foretages efter, at Justitsministeriet har meddelt tilladelse hertil.

Den forslåede tillægsbetingelse om, at de pågældende våben skal forblive statens ejendom, gælder også for udenlandske militære styrker omfattet af den gældende undtagelsesbestemmelse i § 8, stk. 2, 1. pkt. Hvis f.eks. en britisk NATO-styrke som led i tjenesteudøvelsen ønsker at udføre sine egne våben mv. fra Danmark, kan dette kun ske uden tilladelse fra Justitsministeriet, hvis våbnene mv. forbliver den britiske stats ejendom.

Lovforslaget ændrer ikke på den gældende ordning om, at våbenlovens § 7 a ikke gælder for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse, jf. forslaget til § 8, stk. 2, 3. pkt. Der henvises om denne ordning til pkt. 3.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 158 fremsat den 4. februar 2004.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5 (våbenlovens § 9, stk. 1, 2. og 3. pkt.)

Med de forslåede ændringer videreføres den gældende ordning om, at våbenlovens § 6, stk. 1, ikke gælder for politiet. Dog tilføjes der en ny betingelse om, at de våben mv., som udføres, skal forblive statens ejendom.

Hvis et våben, der udføres af politiet, skal sælges eller foræres til f.eks. politiet i et andet land, finder våbenlovens § 6, stk. 1, således anvendelse med den konsekvens, at udførslen først må foretages efter, at Justitsministeriet har meddelt tilladelse hertil.

Hvis f.eks. svensk politi udfører egne våben fra Danmark i forbindelse med fredsbevarende missioner i udlandet, og den svenske stat i den forbindelse bevarer ejendomsretten til våbnene, finder våbenlovens § 6, stk. 1, derimod ikke anvendelse, og udførslen kan foretages uden indhentelse af tilladelse.

Der er med forslaget ikke lagt op til en ændring af undtagelserne af politiet fra våbenlovens § 1 og § 7 a. Der henvises om disse undtagelser til pkt. 2.11.3 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 130 fremsat den 3. december 1998 og pkt. 3.4 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 158 fremsat 4. februar 2004

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.3.3 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6 (våbenlovens § 10, stk. 1)

Forslaget indebærer, at den personkreds, der i forordningen er defineret som almindelige borgere, som overtræder artikel 4, stk. 1 og – i tilfælde af indførsel – stk. 6, i forordningen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer ved at indføre, erhverve, besidde eller bruge stoffer omfattet af bilag 1 til forordningen uden at have indhentet dispensation (licens) hertil, straffes med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år. Regler om dispensation vil blive udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i våbenlovens § 4 d, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Det samme gælder den, der overtræder forordningens artikel 4, stk. 7, ved at gøre stoffer omfattet af bilag 1 til forordningen tilgængelig for en almindelig borger uden at stille krav om forevisning af en sådan dispensation.

Det forudsættes, at de nævnte overtrædelser normalt straffes med bøde, men at der i særligt grove tilfælde kan idømmes en fængselsstraf.

Til nr. 7 (våbenlovens § 10, stk. 3)

Forslaget indebærer, at den, som overtræder artikel 5 i forordningen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer ved at gøre stoffer omfattet af bilag I til forordningen tilgængelig for en almindelig borger uden at sikre, at emballagen er forsynet med en passende mærkning om, at almindelige borgeres erhvervelse, besiddelse og brug

af det pågældende stof er omfattet af en begrænsning, jf. artikel 4, stk. 1, 2 og 3, straffes med bøde.

Det samme gælder den, der overtræder forordningens artikel 9, stk. 1, 3 eller 4, ved ikke at indberette mistænkelige transaktioner med eller væsentlig bortkomst eller tyveri af stoffer omfattet af bilag I eller II til forordningen eller stoffer, som efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse i våbenlovens § 4 d, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 2, er omfattet af bestemmelserne i artikel 9.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3.5 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Loven træder i kraft den 1. december 2013.

De bestemmelser, som vedrører forordningen om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, træder i kraft den 2. september 2014, fra hvilken dato forordningen finder anvendelse.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om våben og eksplosivstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1005 af 22. oktober 2012 som ændret ved lov nr. 431 af 1. maj 2013, foretages følgende ændringer:

§ 4. ---

Stk. 2. Justitsministeren kan udstede regler om forbud mod at indføre, ved overdragelse at erhverve, at besidde, at bære eller anvende, at overdrage eller at overlade andre besiddelsen af:

1-2) ---

3) Stoffer, der kan anvendes til fremstilling af de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, eller til indfyldning i de i § 1, stk. 1, nr. 5 nævnte genstande.

4-6) ---

§ 8. ---

Stk. 2. § 6, stk. 1, og § 7 a gælder ikke for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse.

§ 9, § 2, stk. 1 og 4, og § 4 gælder ikke for civile statsmyndigheder. § 1, § 6, stk. 1, og § 7 a gælder endvidere ikke for politiet. Kommunale myndigheder skal ikke søge om tilladelse for så vidt angår indkøb og benyttelse af de eksplosivstoffer, der er omfattet af forbuddet i § 1, til anvendelse ved vejarbejder og lignende.

1. § 4, stk. 2, nr. 3, affattes således:

»3) Stoffer, der kan anvendes til indfyldning i de i § 1, stk. 1, nr. 5, nævnte genstande.«

2. Efter § 4 c indsættes:

»§ 4 d. Justitsministeren kan fastsætte regler om en licensordning som nævnt i artikel 4, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler, der begrænser eller forbyder tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som ikke er omfattet af bilag I til den forordning, der er nævnt i stk. 1. Justitsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der ikke er omfattet af bilag I og II til forordningen, er omfattet af bestemmelserne om indberetning af mistænkelige transaktioner i forordningens artikel 9.

Stk. 3. Justitsministeren kan fastsætte regler om opbevaring af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.«

3. § 8, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»§ 6, stk. 1, gælder ikke for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse, forudsat at de våben mv., som udføres, forbliver statens ejendom.«

4. I § 8, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»§ 7 a gælder ikke for militære styrker og militært personel som led i den militære tjenesteudøvelse.«

5. § 9, stk. 1, 2. pkt., ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 1 og § 7 a gælder endvidere ikke for politiet. § 6, stk. 1, gælder ikke for politiet, forudsat at de våben mv., som udføres, forbliver statens ejendom. «

§ 10. Med bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år straffes den, der overtræder §§ 1-2 a, 2 c, 2 d, 3 a og 3 b, § 5, stk. 1, § 6, stk. 1, § 7, § 7 b, stk. 1, og § 7 c, stk. 1, og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012. På samme måde straffes den, der forsætligt eller ved grov uagtsomhed overtræder § 2, stk. 4, og § 7 a, stk. 2.

Stk. 2. Overtrædelse af § 4, stk. 1, straffes med bøde, under skærpende omstændigheder dog med fængsel indtil 2 år.

Stk. 3. I forskrifter, der udfærdiges efter loven, kan der fastsættes straf af bøde, fængsel indtil 4 måneder eller under skærpende omstændigheder fængsel indtil 2 år for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

6. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres »og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012« til: »artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 258/2012 af 14. marts 2012 og artikel 4, stk. 1, 6 og 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer«.

7. I § 10 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* Overtrædelse af artikel 5 og artikel 9, stk. 1, 3 og 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 98/2013 af 15. januar 2013 om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer straffes med bøde.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. december 2013, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 1, nr. 1, 2, 6 og 7, træder i kraft den 2. september 2014.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 98/2013**af 15. januar 2013****om markedsføring og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾,efter den almindelige lovgivningsprocedure²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse stoffer og blandinger er udgangsstoffer til eksplosivstoffer og kan misbruges til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer. Den Europæiske Unions handlingsplan for øget sprængstofsikkerhed, som Rådet vedtog den 18. april 2008, opfordrede Kommissionen til at nedsætte et stående udvalg vedrørende udgangsstoffer, der skal overveje foranstaltninger og udarbejde henstillinger vedrørende reglerne for udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som er tilgængelige på markedet, under hensyntagen til deres costbenefitvirkninger.
- (2) Det stående udvalg vedrørende udgangsstoffer, som Kommissionen nedsatte i 2008, identificerede forskellige udgangsstoffer til eksplosivstoffer, som vil kunne bruges til at begå terrorangreb, og anbefalede, at der gøres en passende indsats på EU-plan.
- (3) Nogle medlemsstater har allerede vedtaget love og administrative bestemmelser om markedsføring, tilgængeliggørelse og besiddelse af visse udgangsstoffer til eksplosivstoffer.
- (4) Disse love og administrative bestemmelser, der afviger fra hinanden og kan forårsage handelshindringer i Unionen, bør harmoniseres for at forbedre den frie bevægelighed for kemiske stoffer og blandinger i det indre marked og så vidt muligt fjerne konkurrenceforvridninger og samtidig sikre et højt beskyttelsesniveau for den brede offentligheds sikkerhed. Der er også fastlagt andre regler på nationalt plan og EU-plan for så vidt angår visse stoffer, der er omfattet af denne forordning, vedrørende arbejdstageres sikkerhed og miljøbeskyttelse. Disse andre regler berøres ikke af denne forordning.
- (5) Med henblik på at sikre den størst mulige ensartethed for økonomiske aktører er en forordning det mest hensigtsmæssige retlige instrument til at regulere markedsføringen og brugen af udgangsstoffer til eksplosivstoffer.

-
- (6) Det følger af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger³⁾, at stoffer og blandinger, der er klassificeret som farlige, skal mærkes korrekt inden markedsføringen. Det følger endvidere af nævnte forordning, at økonomiske aktører, herunder detailhandlere, enten skal klassificere og mærke sådanne stoffer eller anvende den klassificering, som en aktør i et tidligere led i leverandørkæden har foretaget. Det er derfor hensigtsmæssigt i nærværende forordning at fastsætte, at alle økonomiske aktører, herunder detailhandlere, der gør de stoffer, der er underlagt begrænsninger ved denne forordning, tilgængelige for almindelige borgere, skal sikre, at det angives på emballagen, at almindelige borgeres erhvervelse, besiddelse eller brug af det pågældende stof eller den pågældende blanding er underlagt en begrænsning.
- (7) Med henblik på at opnå beskyttelse på nationalt plan mod ulovlig brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der kan sidestilles med eller er større end den beskyttelse, som denne forordning fastsætter på EU-plan, har nogle medlemsstater allerede love og administrative bestemmelser, der er i kraft, vedrørende visse stoffer, der vil kunne bruges ulovligt. Nogle af disse stoffer er allerede opført i bilagene til denne forordning, mens andre senere kan blive underlagt begrænsninger på EU-plan. Eftersom det vil stride mod formålene med denne forordning, at foranstaltninger på EU-plan mindsker beskyttelsen, er det hensigtsmæssigt, at der fastsættes en mekanisme, hvorefter sådanne nationale foranstaltninger kan opretholdes (en beskyttelsesklausul).
- (8) Det bør gøres sværere ulovligt at fremstille eksplosivstoffer ved at fastsætte koncentrationsgrænseværdier for visse udgangsstoffer til eksplosivstoffer. Under disse grænseværdier sikres den frie bevægelighed for disse udgangsstoffer til eksplosivstoffer med forbehold af en beskyttelsesmekanisme; over disse grænseværdier bør den brede offentligheds adgang til disse udgangsstoffer til eksplosivstoffer begrænses.
- (9) Det bør således ikke være muligt for almindelige borgere at erhverve, indføre, besidde eller bruge disse udgangsstoffer til eksplosivstoffer i koncentrationer over grænseværdierne. Det er imidlertid hensigtsmæssigt at gøre det muligt for almindelige borgere at erhverve, indføre, besidde eller bruge sådanne udgangsstoffer til eksplosivstoffer til lovlige formål, dog kun hvis de har licens hertil.
- (10) I betragtning af at nogle medlemsstater allerede har veletablerede registreringssystemer, som anvendes til at føre kontrol med tilgængeliggørelsen på markedet af nogle af eller alle de stoffer, der er underlagt begrænsninger ved denne forordning, og som ikke må gøres tilgængelige for almindelige borgere, er det endvidere hensigtsmæssigt, at der i denne forordning fastsættes et registreringssystem, der finder anvendelse på nogle af eller alle disse stoffer.
- (11) Hydrogenperoxid, nitromethan og salpetersyre anvendes i vid udstrækning af almindelige borgere til lovlige formål. Det bør derfor være muligt for medlemsstaterne at give adgang til disse stoffer inden for nærmere fastsatte koncentrationer ved i stedet for et licenssystem at anvende et registreringssystem i henhold til denne forordning.
- (12) I betragtning af denne forordnings meget specifikke genstand kan målene for den nås samtidig med, at medlemsstaterne i overensstemmelse med nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet har fleksibilitet til at vælge, om de vil give begrænset adgang til almindelige borgere i overensstemmelse med denne forordning.

-
- (13) For at fremme de legitime mål om offentlig sikkerhed, samtidig med at der stadig sikres mindst mulige hindringer for et velfungerende indre marked, er det hensigtsmæssigt at etablere et licenssystem, der gør det muligt for en almindelig borger, der har erhvervet et stof, der er underlagt begrænsninger ved denne forordning, og som ikke må gøres tilgængeligt for almindelige borgere, eller en blanding eller et stof, hvori det er indeholdt, i en koncentration, der ligger over grænseværdien, at indføre det fra en anden medlemsstat eller fra et tredjeland til en medlemsstat, som tillader adgang til det pågældende stof i overensstemmelse med et af de systemer, der er fastsat i denne forordning.
- (14) For effektivt at gennemføre bestemmelserne vedrørende indførsel af udgangsstoffer til eksplosivstoffer opfordres medlemsstaterne til at sikre, at internationale rejsende gøres opmærksom på de begrænsninger, der gælder for indførslen af stoffer, der er underlagt begrænsninger ved denne forordning, og som ikke må gøres tilgængelige for almindelige borgere. Af samme grund opfordres medlemsstaterne endvidere til at sikre, at den brede offentlighed gøres bekendt med, at disse begrænsninger også gælder for småforsendelser til privatpersoner og for forsendelser, som erhverves af endelige forbrugere ved fjernbestilling.
- (15) Oplysninger, som medlemsstaterne giver til erhvervslivet, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er), kan være et værdifuldt middel til at gøre det lettere at overholde denne forordning, under hensyntagen til vigtigheden af at minimere de administrative byrder for SMV'er.
- (16) Da det ville være uforholdsmæssigt at forbyde brugen af udgangsstoffer til eksplosivstoffer i erhvervsmæssigt øjemed, bør begrænsningerne vedrørende tilgængeliggørelse, indførsel, besiddelse og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer kun gælde den brede offentlighed. I lyset af denne forordnings generelle formål er det imidlertid hensigtsmæssigt at fastsætte en indberetningsmekanisme, der både omfatter professionelle brugere i hele leverandørkæden og almindelige borgere, som er involveret i transaktioner, der på grund af deres art eller omfang må betragtes som mistænkelige. Med henblik herpå bør medlemsstaterne oprette nationale kontaktpunkter til indberetning af mistænkelige transaktioner.
- (17) Forskellige transaktioner vedrørende udgangsstoffer til eksplosivstoffer kan betragtes som mistænkelige og dermed underlagt indberetningspligt. For eksempel er dette tilfældet, hvor den potentielle kunde (professionel eller ikke-professionel) virker uklar med hensyn til den påtænkte brug, forekommer ubekendt med den påtænkte brug eller ikke troværdigt kan redegøre for brugen, har til hensigt at købe stoffer i usædvanlige mængder, usædvanlige koncentrationer eller usædvanlige kombinationer, ikke er villig til at forelægge legitimation for identitet eller bopæl, eller insisterer på at bruge ualmindelige betalingsmetoder, herunder store kontantbeløb. Økonomiske aktører bør have mulighed for at forbeholde sig retten til at afvise en sådan transaktion.
- (18) I lyset af denne forordnings generelle formål opfordres de kompetente myndigheder til at oplyse det relevante nationale kontaktpunkt om ethvert afslag på en ansøgning om licens, hvis afslaget er baseret på, at der er rimelig grund til at tvivle på, at den påtænkte brug er lovlig, eller at brugeren har lovlige hensigter. De kompetente myndigheder opfordres ligeledes til at oplyse det nationale kontaktpunkt om suspension eller tilbagekaldelse af en licens.

-
- (19) For at forhindre og afsløre mulig ulovlig brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer er det ønskeligt, at de nationale kontaktpunkter registrerer indberettede mistænkelige transaktioner, og at de kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterforske de konkrete omstændigheder, herunder hvorvidt den relevante økonomiske aktivitet, som udøves af en professionel bruger, der er involveret i en mistænkelig transaktion, er reel.
- (20) I de tilfælde, hvor det er muligt, bør der fastsættes koncentrationsgrænseværdier, over hvilke adgangen til visse udgangsstoffer til eksplosivstoffer er begrænset, mens der for visse andre udgangsstoffer til eksplosivstoffers vedkommende kun bør fastsættes regler om indberetning af mistænkelige transaktioner. Kriterierne for at fastslå, hvilke foranstaltninger der bør gælde for hvilke udgangsstoffer til eksplosivstoffer, omfatter trusselsniveauet forbundet med det berørte udgangsstof til eksplosivstoffer, omfanget af handelen med det berørte udgangsstof til eksplosivstoffer og muligheden for at fastsætte et koncentrationsniveau, under hvilket udgangsstoffet til eksplosivstoffer stadig kan bruges til de lovlige formål, den gøres tilgængelig til. Disse kriterier bør fortsat være retningsgivende for eventuelle yderligere tiltag med hensyn til udgangsstoffer til eksplosivstoffer, der på nuværende tidspunkt ikke er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde.
- (21) Det er teknisk ikke muligt at fastsætte koncentrationsgrænseværdier for hexamin i brændselstabletter. Der er desuden mange lovlige anvendelser af svovlsyre, acetone, kaliumnitrat, natriumnitrat, calciumnitrat og kalkammonsalpeter. En forordning på EU-plan om begrænsning af salg af disse stoffer til den brede offentlighed ville føre til uforholdsmæssigt høje administrations- og overholdelsesomkostninger for forbrugere, offentlige myndigheder og virksomheder. Men i lyset af formålene for denne forordning bør der vedtages foranstaltninger for at fremme indberetningen af mistænkelige transaktioner for så vidt angår hexaminbrændselstabletter og for så vidt angår andre udgangsstoffer til eksplosivstoffer, hvortil der ikke findes egnede og sikre alternativer.
- (22) Tyveri af udgangsstoffer til eksplosivstoffer er et middel til at skaffe udgangsmaterialer til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer. Det er derfor hensigtsmæssigt at fastsætte, at der skal ske indberetning af væsentlig tyveri og bortkomst af stoffer, der er underlagt foranstaltninger i henhold til denne forordning. For at lette sporingen af gerningsmændene og alarmere de kompetente myndigheder i andre medlemsstater om mulige trusler, opfordres de nationale kontaktpunkter til, når det er hensigtsmæssigt, at gøre brug af Europols system for tidlig varsling.
- (23) Medlemsstaterne bør fastsætte regler for sanktioner for overtrædelser af denne forordning. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
- (24) I medfør af bilag XVII til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH)⁴⁾ er det forbudt at levere ammoniumnitrat, der let kan misbruges som et udgangsstof til eksplosivstoffer, til almindelige borgere. Imidlertid er det tilladt at levere ammoniumnitrat til visse professionelle brugere, hovedsagelig landbrugere. Derfor bør sådan levering være omfattet af den indberetningsmekanisme for mistænkelige transaktioner, der er indført ved nærværende forordning, da der ikke er noget tilsvarende krav i forordning (EF) nr. 1907/2006.

-
- (25) Denne forordning medfører behandling af personoplysninger og videregivelse af disse oplysninger til tredjemand i tilfælde af mistænkelige transaktioner. Denne behandling og videregivelse indebærer et alvorligt indgreb i den grundlæggende ret til beskyttelse af privatlivets fred og retten til beskyttelse af personoplysninger. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁵⁾ finder anvendelse på behandling af personoplysninger, der foretages inden for rammerne af denne forordning. Det bør derfor sikres, at den grundlæggende ret til beskyttelse af personoplysninger vedrørende fysiske personer, hvis personoplysninger behandles i medfør af denne forordning, sikres på behørig vis. Navnlig bør behandlingen af personoplysninger i forbindelse med udstedelse af licenser, registrering af transaktioner og indberetning af mistænkelige transaktioner foretages i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF, herunder de generelle principper for databeskyttelse, der vedrører dataminimering, formålsbegrænsning, proportionalitet og nødvendighed og kravet om at tage behørigt hensyn til den registreredes ret til indsigt, berigtigelse og sletning.
- (26) Valget af de stoffer, som terrorister og andre kriminelle bruger til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer, kan hurtigt ændre sig. Det bør derfor være muligt at medtage yderligere stoffer i den ordning, der indføres med denne forordning, om nødvendigt ved brug af en hasteprocedure.
- (27) For at tage højde for udviklingen med hensyn til misbrug af stoffer som udgangsstoffer til eksplosivstoffer, og forudsat at der foretages passende høring af relevante interessenter for at tage hensyn til den potentielt betydelige virkning på økonomiske aktører, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringer af de koncentrationsgrænseværdier, over hvilke visse stoffer, der er underlagt begrænsninger ved denne forordning, ikke må gøres tilgængelige for den brede offentlighed, og tilføjelse af yderligere stoffer, for hvilke mistænkelige transaktioner skal indberettes. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (28) Kommissionen bør foretage løbende evaluering af listen over stoffer, som ikke må gøres tilgængelige for den brede offentlighed over visse koncentrationsgrænseværdier, og af listen over stoffer, for hvilke mistænkelige transaktioner skal indberettes. Kommissionen bør, når det er berettiget og for at tage højde for udviklingen med hensyn til misbrug af stoffer som udgangsstoffer til eksplosivstoffer, udarbejde lovgivningsforslag med henblik på at tilføje eller fjerne stoffer fra førstnævnte liste eller at fjerne stoffer fra sidstnævnte liste.
- (29) Der bør indføres en beskyttelsesklausul, der sikrer en passende EU-procedure med henblik på at håndtere stoffer, der ikke allerede er underlagt begrænsninger ved denne forordning, men som en medlemsstat har rimelig grund til at antage kan bruges til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer.
- (30) Henset til de specifikke risici, der skal behandles i denne forordning, er det desuden hensigtsmæssigt at tillade medlemsstaterne under visse omstændigheder at vedtage beskyttelsesforanstaltninger, herunder for så vidt angår stoffer, der allerede er underlagt foranstaltninger i henhold til denne forordning.

- (31) På grund af denne forordnings krav vedrørende oplysninger, der skal gives til Kommissionen og medlemsstaterne, vil det være uhensigtsmæssigt at lade sådanne nye beskyttelsesforanstaltninger være underlagt den ordning, der er fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester⁶⁾, uanset om de vedrører stoffer, der allerede er underlagt foranstaltninger i henhold til denne forordning, eller stoffer, der ikke er omfattet heraf.
- (32) I betragtning af formålene med denne forordning og den indvirkning, den kan have på borgernes sikkerhed og på det indre marked, bør Kommissionen på grundlag af de løbende drøftelser i det stående udvalg vedrørende udgangsstoffer forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om eventuelle problemer, der opstår som følge af gennemførelsen af denne forordning, om det ønskelige i og gennemførligheden af at udvide dens anvendelsesområde, både med hensyn til at omfatte professionelle brugere og med hensyn til i bestemmelserne om indberetning af mistænkelige transaktioner at medtage bortkomst og tyveri af stoffer, der, selv om de ikke er underlagt foranstaltninger i henhold til denne forordning, er identificeret som stoffer, der har været brugt til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer (ikkeregistrerede udgangsstoffer til eksplosivstoffer). Endvidere bør Kommissionen, under hensyntagen til medlemsstaternes relevante erfaringer og en vurdering af omkostninger og fordele, forelægge en rapport om det ønskelige i og gennemførligheden af at styrke og harmonisere systemet yderligere på baggrund af truslen mod den offentlige sikkerhed. Som led i revisionen bør Kommissionen forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om mulighederne for at overføre bestemmelser om ammoniumnitrat fra forordning (EF) nr. 1907/2006 til nærværende forordning.
- (33) Målet for denne forordning, nemlig at begrænse den brede offentligheds adgang til udgangsstoffer til eksplosivstoffer, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af begrænsningens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (34) I medfør af artikel 28, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁷⁾ har Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse afgivet en udtalelse⁸⁾.
- (35) Denne forordning respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der navnlig er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig beskyttelsen af personoplysninger, frihed til at oprette og drive egen virksomhed, ejendomsretten og princippet om ikkeforskelsbehandling. Denne forordning bør anvendes af medlemsstaterne i overensstemmelse med disse rettigheder og principper —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand

Denne forordning indfører harmoniserede regler for tilgængeliggørelse, indførsel, besiddelse og brug af stoffer eller blandinger, der kan misbruges til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer, for at begrænse den brede offentligheds adgang til disse stoffer eller blandinger og sikre en passende indberetning af mistænkelige transaktioner i hele leverandørkæden.

Denne forordning berører ikke anvendelsen af andre strengere bestemmelser i EU-retten vedrørende de stoffer, der er opført i bilagene.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på de stoffer, der er opført i bilagene, og på blandinger og stoffer, hvori de er indeholdt.
2. Forordningen finder ikke anvendelse på:
  - a) artikler som defineret i artikel 3, nr. 3), i forordning (EF) nr. 1907/2006
  - b) pyrotekniske artikler som defineret i artikel 2, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/23/EF af 23. maj 2007 om markedsføring af pyrotekniske artikler⁹⁾, pyrotekniske artikler, der i overensstemmelse med national lovgivning er beregnet til ikkekommerciel anvendelse inden for de væbnede styrker, de retshåndhavende myndigheder eller brandvæsenet, pyroteknisk udstyr der er omfattet af Rådets direktiv 96/98/EF af 20. december 1996 om udstyr på skibe¹⁰⁾, pyrotekniske artikler beregnet til brug i luftfartsindustrien eller knaldhætter beregnet til legetøj
  - c) lægemidler, der lovligt er gjort tilgængelige for en almindelig borger på grundlag af en lægerecept i overensstemmelse med gældende national lovgivning.

Artikel 3

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »stof« : et stof som omhandlet i artikel 3, nr. 1), i forordning (EF) nr. 1907/2006
- 2) »blanding« : en blanding som omhandlet i artikel 3, nr. 2), i forordning (EF) nr. 1907/2006
- 3) »artikel« : en artikel som omhandlet i artikel 3, nr. 3), i forordning (EF) nr. 1907/2006
- 4) »gøre tilgængelig« : enhver levering enten mod betaling eller vederlagsfrit
- 5) »indførsel« : den handling at bringe et stof ind på en medlemsstats område enten fra en anden medlemsstat eller fra et tredjeland
- 6) »brug« : enhver forarbejdning, formulering, oplagring, behandling eller blanding, herunder ved fremstilling af en artikel, eller enhver anden anvendelse
- 7) »almindelig borger« : enhver fysisk person, der ikke handler som led i sin sædvanlige virksomhed som handlende eller forretningsdrivende eller sin sædvanlige profession
- 8) »mistænkelig transaktion« : enhver transaktion vedrørende de stoffer, der er opført i bilagene, eller blandinger eller stoffer, hvori de er indeholdt, herunder transaktioner med professionelle brugere, hvor der er begrundet mistanke om, at stoffet eller blandingen er beregnet til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer
- 9) »økonomisk aktør« : enhver fysisk eller juridisk person, et offentligt organ eller en gruppe af sådanne personer og/eller organer, der leverer produkter eller tjenesteydelser på markedet

- 10) »udgangsstof til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger« : et stof opført i bilag I, i en højere koncentration end den tilhørende grænseværdi fastsat i nævnte bilag, herunder en blanding eller et andet stof, hvori et sådant opført stof findes i en højere koncentration end den tilhørende grænseværdi.

Artikel 4

Tilgængeliggørelse, indførsel, besiddelse og brug

1. Udgangsstoffer til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger må ikke gøres tilgængelige for, eller indføres, besiddes eller bruges af almindelige borgere.
2. Uanset stk. 1 kan en medlemsstat opretholde eller indføre en licensordning, der muliggør, at udgangsstoffer til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger gøres tilgængelige for, eller besiddes eller bruges af almindelige borgere, såfremt den almindelige borger indhenter, og efter anmodning forelægger, en licens til erhvervelse, besiddelse eller brug af dem, som er udstedt i overensstemmelse med artikel 7 af en kompetent myndighed i den medlemsstat, hvor det pågældende udgangsstof til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger skal erhverves, besiddes eller bruges.
3. Uanset stk. 1 og 2 kan en medlemsstat opretholde eller indføre en registreringsordning, der muliggør, at følgende udgangsstoffer til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger gøres tilgængelige for eller besiddes eller bruges af almindelige borgere, såfremt den økonomiske aktør, der gør dem tilgængelige, registrerer hver enkelt transaktion i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, der er fastsat i artikel 8:
  - a) hydrogenperoxid (CAS-nr. 7722-84-1) i højere koncentrationer end den grænseværdi, der er fastsat i bilag I, men ikke højere end 35 % w/w
  - b) nitromethan (CAS-nr. 75-52-5) i højere koncentrationer end den grænseværdi, der er fastsat i bilag I, men ikke højere end 40 % w/w
  - c) salpetersyre (CAS-nr. 7697-37-2) i højere koncentrationer end den grænseværdi, der er fastsat i bilag I, men ikke højere end 10 % w/w.
4. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle de foranstaltninger, de træffer med henblik på at gennemføre en eller flere af ordningerne i stk. 2 og 3. I underretningen anføres de udgangsstoffer til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger, for hvilke medlemsstaten har fastsat undtagelser.
5. Kommissionen gør en liste over de foranstaltninger, som medlemsstaterne har underrettet om i overensstemmelse med stk. 4, offentligt tilgængelig.
6. Har en almindelig borger til hensigt at indføre et udgangsstof til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger i en medlemsstat, der har fastsat en undtagelse fra stk. 1 ved at anvende en licensordning i overensstemmelse med stk. 2 og/eller en registreringsordning i overensstemmelse med stk. 3 eller med artikel 17, indhenter den pågældende og forelægger efter anmodning en licens, som er udstedt i overensstemmelse med reglerne i artikel 7, og som er gyldig i denne medlemsstat, for den kompetente myndighed.
7. En økonomisk aktør, der gør et udgangsstof til eksplosivstoffer tilgængelig for en almindelig borger i overensstemmelse med stk. 2, skal for hver enkelt transaktion stille krav om forevisning af en licens, eller, hvis udgangsstoffet til eksplosivstoffer gøres tilgængelig i overensstemmelse med stk. 3, registrere transaktionen i overensstemmelse med den ordning, som er fastsat af den medlemsstat, hvor udgangsstoffet til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger gøres tilgængelig.

Artikel 5

Mærkning

En økonomisk aktør, der har til hensigt at gøre udgangsstoffer til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger tilgængelige for en almindelig borger, sikrer, enten ved at anbringe en passende mærkning eller ved at kontrollere, at en passende mærkning anbringes, at emballagen tydeligt angiver, at almindelige borgers erhvervelse, besiddelse eller brug af det pågældende udgangsstof til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger er omfattet af en begrænsning, jf. artikel 4, stk. 1, 2 og 3.

Artikel 6

Fri bevægelighed

Med forbehold af artikel 1, stk. 2, og artikel 13, og medmindre andet er fastsat i denne forordning eller i andre EU-retsakter, må medlemsstaterne ikke af grunde, der vedrører forebyggelse af ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer, forbyde, begrænse eller hindre tilgængeliggørelsen af:

- a) de stoffer, der er opført i bilag I, i koncentrationer der ikke er højere end de grænseværdier, der er fastsat deri, eller
- b) de stoffer, der er opført i bilag II.

Artikel 7

Licenser

1. Hver medlemsstat, der udsteder licenser til almindelige borgere med en legitim interesse i at erhverve, indføre, besidde eller bruge udgangsstoffer til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger, fastsætter regler for udstedelse af licens, jf. artikel 4, stk. 2 og 6. Når den kompetente myndighed i en medlemsstat vurderer, om der skal udstedes licens, tager den hensyn til alle relevante omstændigheder og navnlig til, om den påtænkte brug af stoffet er lovlig. Licensen afvises, hvis der er rimelig grund til at betvivle, at den påtænkte brug er lovlig eller, at brugeren har til hensigt at bruge det til et lovligt formål.

2. Den kompetente myndighed kan vælge, hvordan den vil begrænse licensens gyldighed, ved at tillade anvendelse én eller flere gange for en periode på højst tre år. Den kompetente myndighed kan forpligte indehaveren af licensen til indtil licensens anførte udløb at godtgøre, at betingelserne for at udstede licensen fortsat er opfyldt. I licensen nævnes de udgangsstoffer til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger, for hvilke licensen er udstedt.

3. De kompetente myndigheder kan kræve, at ansøgerne betaler et gebyr for at ansøge om licens. Et sådant gebyr må ikke overstige omkostningerne ved behandling af ansøgningen.

4. Den kompetente myndighed kan suspendere eller tilbagekalde licensen, når der er rimelig grund til at antage, at betingelserne for at udstede licensen ikke længere er opfyldt.

5. Klager over enhver afgørelse truffet af den kompetente myndighed og tvister vedrørende overholdelse af licensbetingelserne behandles af et relevant organ, der er kompetent i henhold til den nationale lovgivning.

6. Licenser udstedt af en medlemsstats kompetente myndigheder kan anerkendes i andre medlemsstater. Kommissionen udarbejder senest den 2. september 2014, efter høring af det stående udvalg vedrørende udgangsstoffer, tekniske retningslinjer for licenserne med henblik på at lette gensidig anerkendelse heraf. Disse retningslinjer skal også indeholde information om, hvilke oplysninger de licenser, der tillader indførsel af udgangsstoffer til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger, skal indeholde, herunder et udkast til udformning af sådanne licenser.

Artikel 8

Registrering af transaktioner

1. Almindelige borgere skal til brug for registreringen i medfør af artikel 4, stk. 3, identificere sig ved hjælp af et officielt identitetsdokument.
2. Registreringen skal som minimum omfatte følgende oplysninger:
  - a) navn, adresse og, hvor det er relevant, enten den almindelige borgers identifikationsnummer eller vedkommendes officielle identitetsdokuments type og nummer
  - b) stoffets eller blandingens navn, herunder dets/dens koncentration
  - c) mængden af stoffet eller blandingen
  - d) påtænkt brug af stoffet eller blandingen som angivet af den almindelige borger
  - e) dato og sted for transaktionen
  - f) den almindelige borgers underskrift.
3. Registreringen opbevares i en periode på fem år fra datoen for transaktionen. I denne periode gøres registreringen tilgængelig for inspektion efter anmodning fra de kompetente myndigheder.
4. Registreringen skal opbevares på papir eller på et andet varigt medium og være tilgængelig for inspektion til enhver tid i hele den i stk. 3 omhandlede periode. Elektronisk lagrede data skal:
  - a) stemme overens med udformningen og indholdet af de tilsvarende papirdokumenter, og
  - b) til enhver tid være let tilgængelige i hele den i stk. 3 omhandlede periode.

Artikel 9

Indberetning af mistænkelige transaktioner, bortkomst og tyveri

1. Mistænkelige transaktioner med de stoffer, der er opført i bilagene, eller med blandinger eller stoffer, hvori de er indeholdt, skal indberettes i overensstemmelse med denne artikel.
2. Hver medlemsstat opretter et eller flere nationale kontaktpunkter med klart angivet telefonnummer og e-mailadresse til indberetning af mistænkelige transaktioner.
3. Økonomiske aktører kan forbeholde sig retten til at afvise den mistænkelige transaktion og skal indberette transaktionen eller den forsøgte transaktion uden unødigt forsinkelse, herunder, hvis det er muligt, kundens identitet, til det nationale kontaktpunkt i den medlemsstat, hvor transaktionen blev gennemført eller forsøgt, såfremt de har rimelig grund til at antage, at en planlagt transaktion med et eller flere af de stoffer, der er opført i bilagene, eller med blandinger eller stoffer, hvori de er indeholdt, er en mistænkelig transaktion, idet der tages hensyn til alle omstændigheder og især til, om den potentielle kunde:
  - a) virker uklar med hensyn til den påtænkte brug af stoffet eller blandingen
  - b) forekommer ubekendt med den påtænkte brug af stoffet eller blandingen eller ikke troværdigt kan redegøre for den påtænkte brug
  - c) har til hensigt at købe stoffer i mængder, kombinationer eller koncentrationer, der er usædvanlige til privat brug
  - d) ikke er villig til at forelægge legitimation for identitet eller bopæl, eller
  - e) insisterer på at bruge ualmindelige betalingsmetoder, herunder store kontantbeløb.
4. Økonomiske aktører skal også indberette væsentlig bortkomst og tyveri af de stoffer, der er opført i bilagene, og af blandinger eller stoffer, hvori de er indeholdt, til det nationale kontaktpunkt i den medlemsstat, hvor bortkomsten eller tyveriet har fundet sted.
5. For at lette samarbejdet mellem de kompetente myndigheder og de økonomiske aktører udarbejder Kommissionen efter at have hørt det stående udvalg vedrørende udgangsstoffer senest den 2. september

2014 en vejledning til brug for leverandørkæden i den kemiske industri og, hvis det er relevant, for de kompetente myndigheder. Vejledningen skal navnlig indeholde:

- a) oplysninger om, hvordan mistænkelige transaktioner identificeres og indberettes, navnlig med hensyn til de koncentrationer og/eller mængder af stoffer, der er opført i bilag II, hvorunder der ikke normalt kræves nogen foranstaltninger
- b) oplysninger om, hvordan væsentlig bortkomst og tyveri identificeres og indberettes
- c) andre oplysninger som vurderes at være nyttige.

Kommissionen ajourfører regelmæssigt vejledningen.

6. De kompetente myndigheder drager omsorg for, at vejledningen, jf. stk. 5, udbredes regelmæssigt på en måde, som de kompetente myndigheder finder hensigtsmæssig i overensstemmelse med vejledningens formål.

Artikel 10

Databeskyttelse

Medlemsstaterne sikrer, at behandlingen af personoplysninger i medfør af denne forordning foregår i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF. Medlemsstaterne skal navnlig sikre, at behandlingen af personoplysninger, der er påkrævet i forbindelse med udstedelse af en licens i medfør af denne forordnings artikel 4, stk. 2 og 6, og artikel 7 eller i forbindelse med registrering af transaktioner i medfør af denne forordnings artikel 4, stk. 3, og artikel 8 og 17, og indberetning af mistænkelige transaktioner i medfør af denne forordnings artikel 9 sker i overensstemmelse med direktiv 95/46/EF.

Artikel 11

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af denne forordning og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelse heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

Artikel 12

Ændring af bilagene

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 14 vedrørende ændringer af grænseværdierne i bilag I, i det omfang det er nødvendigt for at tage højde for udviklingen med hensyn til misbrug af stoffer som udgangsstoffer til eksplosivstoffer, eller på grundlag af forskning og afprøvning, samt vedrørende tilføjelse af stoffer i bilag II, når det er nødvendigt for at tage højde for udviklingen med hensyn til misbrug af stoffer som udgangsstoffer til eksplosivstoffer. Som led i udarbejdelsen af de delegerede retsakter tilstræber Kommissionen at høre relevante interessenter, navnlig den kemiske industri og detailsektoren.

Hvis det i tilfælde af en pludselig ændring i risikovurderingen hvad angår misbrug af stoffer til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer er påkrævet af særligt hastende årsager, anvendes proceduren i artikel 15 på delegerede retsakter vedtaget i henhold til nærværende artikel.

2. Kommissionen vedtager en separat delegeret retsakt for hver enkelt ændring af grænseværdierne i bilag I og for hvert nyt stof, der tilføjes i bilag II. Hver delegeret retsakt skal være baseret på en analyse, der viser, at ændringen ikke forventes at føre til uforholdsmæssigt store byrder for de økonomiske aktører eller for brugerne, idet der tages behørigt hensyn til de mål, der søges nået.

*Artikel 13***Beskyttelsesklause**

1. Har en medlemsstat rimelig grund til at antage, at et specifikt stof, der ikke er opført i bilagene, kan bruges til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer, kan den begrænse eller forbyde tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af dette stof, eller af enhver blanding eller ethvert stof, hvori det er indeholdt, eller den kan fastsætte, at stoffet er omfattet af bestemmelserne om indberetning af mistænkelige transaktioner i overensstemmelse med artikel 9.
2. Har en medlemsstat rimelig grund til at antage, at et specifikt stof, der er opført i bilag I, kan bruges til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer ved en lavere koncentration end den grænseværdi, der er fastsat i bilag I, kan den yderligere begrænse eller forbyde tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af dette stof ved at fastsætte en lavere koncentrationsgrænseværdi.
3. Har en medlemsstat rimelig grund til at fastsætte en koncentrationsgrænseværdi, over hvilken et stof, der er opført i bilag II, bør være underlagt de begrænsninger, der ellers finder anvendelse på udgangsstoffer til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger, kan den begrænse eller forbyde tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af dette stof ved at fastsætte en maksimalt tilladt koncentration.
4. En medlemsstat, der begrænser eller forbyder stoffer i henhold til stk. 1, 2 eller 3, underretter øjeblikkelig Kommissionen og de andre medlemsstater herom, idet den begrundet sin beslutning.
5. På baggrund af underretningen i medfør af stk. 4 undersøger Kommissionen øjeblikkelig, om der skal udarbejdes ændringer til bilagene i overensstemmelse med artikel 12, stk. 1, eller udarbejdes et lovgivningsforslag om ændring af bilagene. Den pågældende medlemsstat ændrer eller ophæver, hvis det er relevant, sine nationale foranstaltninger for at tage hensyn til enhver sådan ændring til bilagene.
6. Medlemsstaterne underretter senest den 2. juni 2013 Kommissionen om enhver eksisterende national foranstaltning, der begrænser eller forbyder tilgængeliggørelsen, besiddelsen og brugen af et stof, eller af blandinger eller stoffer, hvori det er indeholdt, med den begrundelse, at det kan bruges til ulovlig fremstilling af eksplosivstoffer.

*Artikel 14***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 12, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 1. marts 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårs perioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 12 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 12 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 15

Hasteprocedure

1. Delegerede retsakter vedtaget i henhold til denne artikel træder i kraft straks og anvendes, så længe der ikke er gjort indsigelse i henhold til stk. 2. I meddelelsen til Europa-Parlamentet og Rådet af en delegeret retsakt anføres begrundelsen for anvendelse af hasteproceduren.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan efter proceduren i artikel 14, stk. 5, gøre indsigelse mod en delegeret retsakt. I så fald skal Kommissionen ophæve retsakten straks efter Europa-Parlamentets eller Rådets meddelelse af afgørelsen om at gøre indsigelse.

Artikel 16

Overgangsbestemmelser

Almindelige borgeres besiddelse og brug af udgangsstoffer til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger er fortsat tilladt indtil den 2. marts 2016.

Artikel 17

Eksisterende registreringsordninger

En medlemsstat, der den 1. marts 2013 har en ordning i kraft, der kræver, at økonomiske operatører registrerer transaktioner, der gør et eller flere udgangsstoffer til eksplosivstoffer underlagt begrænsninger tilgængelige for almindelige borgere, kan fravige artikel 4, stk. 1 og 2, ved at anvende registreringsordningen i overensstemmelse med artikel 8 på nogle af eller alle de stoffer, der er opført i bilag I. Reglerne i artikel 4, stk. 4-7, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 18

Revision

1. Kommissionen forelægger senest den 2. september 2017 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om
  - a) eventuelle problemer, der er opstået som følge af denne forordnings anvendelse
  - b) det ønskelige i og gennemførligheden af at styrke og harmonisere systemet yderligere på baggrund af den trussel mod den offentlige sikkerhed, som terrorisme og anden alvorlig kriminalitet udgør, idet der tages hensyn til medlemsstaternes erfaringer med denne forordning, herunder eventuelle identificerede sikkerhedsmangler, og til omkostningerne og fordelene for medlemsstaterne, de økonomiske aktører og andre relevante interessenter.
  - c) det ønskelige i og gennemførligheden af at udvide anvendelsesområdet for denne forordning til at omfatte professionelle brugere under hensyntagen til byrderne for de økonomiske aktører og denne forordnings mål

d) det ønskelige i og gennemførligheden af at medtage ikkeregistrerede udgangsstoffer til eksplosivstoffer i bestemmelserne om indberetning af mistænkelige transaktioner, bortkomst og tyveri.

2. Kommissionen forelægger senest den 2. marts 2015 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om mulighederne for at overføre relevante bestemmelser om ammoniumnitrat fra forordning (EF) nr. 1907/2006 til nærværende forordning.

3. I lyset af de i stk. 1 og 2 nævnte rapporter forelægger Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, Europa-Parlamentet og Rådet et lovgivningsforslag med henblik på ændring af denne forordning i overensstemmelse hermed.

Artikel 19

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 2. september 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 15. januar 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

- 1) EUT C 84 af 17.3.2011, s. 25.
- 2) Europa-Parlamentets holdning af 20.11.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 11.12.2012.
- 3) EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.
- 4) EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.
- 5) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.
- 6) EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37.
- 7) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
- 8) EUT C 101 af 1.4.2011, s. 1.
- 9) EUT L 154 af 14.6.2007, s. 1.
- 10) EFT L 46 af 17.2.1997, s. 25.

Bilag I

Stoffer, der i sig selv, eller i blandinger eller stoffer, hvori de er indeholdt, ikke må gøres tilgængelige for almindelige borgere, medmindre koncentrationen er lig med eller lavere end de grænseværdier, der er fastsat nedenfor

Stoffets navn og registernummer i Chemical Abstracts Service (CAS-nr.)	Grænseværdi	Kode i den kombinerede nomenklatur (KN) for en isoleret kemisk defineret forbindelse, der opfylder kravene i note 1 til henholdsvis kapitel 28 eller 29 i KN ¹⁾	Kode i den kombinerede nomenklatur (KN) for blandinger uden komponenter (f.eks. kviksølv, ædle metaller, sjældne jordarters metaller eller radioaktive stoffer), som medfører klassifikation under en anden KN-kode ¹⁾
Hydrogenperoxid (CAS-nr. 7722-84-1)	12 % w/w	28470000	38249097
Nitromethan (CAS-nr. 75-52-5)	30 % w/w	29042000	38249097
Salpetersyre (CAS-nr. 7697-37-2)	3 % w/w	28080000	38249097
Kaliumklorat (CAS-nr. 3811-04-9)	40 % w/w	28291900	38249097
Kaliumperklorat (CAS-nr. 7778-74-7)	40 % w/w	28299010	38249097
Natriumklorat (CAS-nr. 7775-09-9)	40 % w/w	28291100	38249097
Natriumperklorat (CAS-nr. 7601-89-0)	40 % w/w	28299010	38249097

¹⁾ Kommissions forordning (EF) nr. 948/2009 (EUT L 287 af 31.10.2009, s. 1).

Bilag II

Stoffer, der i sig selv, eller i blandinger eller stoffer, hvori de er indeholdt, er underlagt indberetningspligt ved mistænkelige transaktioner

Stoffets navn og registernummer i Chemical Abstracts Service (CAS-nr.)	Kode i den kombinerede nomenklatur (KN) for en isoleret kemisk defineret forbindelse, der opfylder kravene i henholdsvis note 1 til kapitel 28, note 1 til kapitel 29 eller note 1 b) til kapitel 31 i KN ¹⁾	Kode i den kombinerede nomenklatur (KN) for blandinger uden komponenter (f.eks. kviksølv, ædle metaller, sjældne jordarters metaller eller radioaktive stoffer), som medfører klassifikation under en anden KN-kode ¹⁾
Hexamin (CAS-nr. 100-97-0)	29212900	38249097
Svovlsyre (CAS-nr. 7664-93-9)	28070010	38249097
Acetone (CAS-nr. 67-64-1)	29141100	38249097
Kaliumnitrat (CAS-nr. 7757-79-1)	28342100	38249097
Natriumnitrat (CAS-nr. 7631-99-4)	31025010 (naturligt) 31025090 (andet)	38249097 38249097
Calciumnitrat (CAS-nr. 10124-37-5)	28342980	38249097
Kalkammonsalpeter (CAS-nr. 15245-12-2)	31026000	38249097
Ammoniumnitrat (CAS-nr. 6484-52-2) [i en koncentration på mindst 16 vægtprocent nitrogen hidrørende fra ammoniumnitrat]	31023010 (i vandig opløsning) 31023090 (andet)	38249097

¹⁾Forordning (EF) nr. 948/2009.

ARMS TRADE TREATY**THE ARMS TRADE TREATY**

Preamble

The States Parties to this Treaty,

Guided by the purposes and principles of the Charter of the United Nations,

Recalling Article 26 of the Charter of the United Nations which seeks to promote the establishment and maintenance of international peace and security with the least diversion for armaments of the world's human and economic resources,

Underlining the need to prevent and eradicate the illicit trade in conventional arms and to prevent their diversion to the illicit market, or for unauthorized end use and end users, including in the commission of terrorist acts,

Recognizing the legitimate political, security, economic and commercial interests of States in the international trade in conventional arms,

Reaffirming the sovereign right of any State to regulate and control conventional arms exclusively within its territory, pursuant to its own legal or constitutional system,

Acknowledging that peace and security, development and human rights are pillars of the United Nations system and foundations for collective security and recognizing that development, peace and security and human rights are interlinked and mutually reinforcing,

Recalling the United Nations Disarmament Commission Guidelines for international arms transfers in the context of General Assembly resolution 46/36H of 6 December 1991,

Noting the contribution made by the United Nations Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects, as well as the Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, and the International Instrument to Enable States to Identify and Trace, in a Timely and Reliable Manner, Illicit Small Arms and Light Weapons,

Recognizing the security, social, economic and humanitarian consequences of the illicit and unregulated trade in conventional arms,

Bearing in mind that civilians, particularly women and children, account for the vast majority of those adversely affected by armed conflict and armed violence,

Recognizing also the challenges faced by victims of armed conflict and their need for adequate care, rehabilitation and social and economic inclusion,

Emphasizing that nothing in this Treaty prevents States from maintaining and adopting additional effective measures to further the object and purpose of this Treaty,

Mindful of the legitimate trade and lawful ownership, and use of certain conventional arms for recreational, cultural, historical, and sporting activities, where such trade, ownership and use are permitted or protected by law,

Mindful also of the role regional organizations can play in assisting States Parties, upon request, in implementing this Treaty,

Recognizing the voluntary and active role that civil society, including non-governmental organizations, and industry can play in raising awareness of the object and purpose of this Treaty, and in supporting its implementation,

Acknowledging that regulation of the international trade in conventional arms and preventing their diversion should not hamper international cooperation and legitimate trade in materiel, equipment and technology for peaceful purposes,

Emphasizing the desirability of achieving universal adherence to this Treaty,

Determined to act in accordance with the following principles;

Principles

- The inherent right of all States to individual or collective self-defence as recognized in Article 51 of the Charter of the United Nations;
- The settlement of international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered in accordance with Article 2 (3) of the Charter of the United Nations;
- Refraining in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations in accordance with Article 2 (4) of the Charter of the United Nations;
- Non-intervention in matters which are essentially within the domestic jurisdiction of any State in accordance with Article 2 (7) of the Charter of the United Nations;

- Respecting and ensuring respect for international humanitarian law in accordance with, inter alia, the Geneva Conventions of 1949, and respecting and ensuring respect for human rights in accordance with, inter alia, the Charter of the United Nations and the Universal Declaration of Human Rights;
- The responsibility of all States, in accordance with their respective international obligations, to effectively regulate the international trade in conventional arms, and to prevent their diversion, as well as the primary responsibility of all States in establishing and implementing their respective national control systems;
- The respect for the legitimate interests of States to acquire conventional arms to exercise their right to self-defence and for peacekeeping operations; and to produce, export, import and transfer conventional arms;
- Implementing this Treaty in a consistent, objective and non-discriminatory manner,

Have agreed as follows:

Article 1

Object and Purpose

The object of this Treaty is to:

- Establish the highest possible common international standards for regulating or improving the regulation of the international trade in conventional arms;
- Prevent and eradicate the illicit trade in conventional arms and prevent their diversion;

for the purpose of:

- Contributing to international and regional peace, security and stability;
- Reducing human suffering;
- Promoting cooperation, transparency and responsible action by States Parties in the international trade in conventional arms, thereby building confidence among States Parties.

Article 2

Scope

1. This Treaty shall apply to all conventional arms within the following categories:

- (a) Battle tanks;
- (b) Armoured combat vehicles;
- (c) Large-calibre artillery systems;
- (d) Combat aircraft;
- (e) Attack helicopters;
- (f) Warships;
- (g) Missiles and missile launchers; and
- (h) Small arms and light weapons.

2. For the purposes of this Treaty, the activities of the international trade comprise export, import, transit, trans-shipment and brokering, hereafter referred to as "transfer".

3. This Treaty shall not apply to the international movement of conventional arms by, or on behalf of, a State Party for its use provided that the conventional arms remain under that State Party's ownership.

Article 3

Ammunition/Munitions

Each State Party shall establish and maintain a national control system to regulate the export of ammunition/munitions fired, launched or delivered by the conventional arms covered under Article 2 (1), and shall apply the provisions of Article 6 and Article 7 prior to authorizing the export of such ammunition/munitions.

Article 4

Parts and Components

Each State Party shall establish and maintain a national control system to regulate the export of parts and components where the export is in a form that provides the capability to assemble the conventional arms covered under Article 2 (1) and shall apply the provisions of Article 6 and Article 7 prior to authorizing the export of such parts and components.

Article 5

General Implementation

1. Each State Party shall implement this Treaty in a consistent, objective and non discriminatory manner, bearing in mind the principles referred to in this Treaty.
2. Each State Party shall establish and maintain a national control system, including a national control list, in order to implement the provisions of this Treaty.
3. Each State Party is encouraged to apply the provisions of this Treaty to the broadest range of conventional arms. National definitions of any of the categories covered under Article 2 (1) (a)-(g) shall not cover less than the descriptions used in the United Nations Register of Conventional Arms at the time of entry into force of this Treaty. For the category covered under Article 2 (1) (h), national definitions shall not cover less than the descriptions used in relevant United Nations instruments at the time of entry into force of this Treaty.
4. Each State Party, pursuant to its national laws, shall provide its national control list to the Secretariat, which shall make it available to other States Parties. States Parties are encouraged to make their control lists publicly available.
5. Each State Party shall take measures necessary to implement the provisions of this Treaty and shall designate competent national authorities in order to have an effective and transparent national control system regulating the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) and of items covered under Article 3 and Article 4.
6. Each State Party shall designate one or more national points of contact to exchange information on matters related to the implementation of this Treaty. Each State Party shall notify the Secretariat, established under Article 18, of its national point(s) of contact and keep the information updated.

Article 6

Prohibitions

1. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if the transfer would violate its obligations under measures adopted by the United Nations Security Council acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, in particular arms embargoes.

2. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if the transfer would violate its relevant international obligations under international agreements to which it is a Party, in particular those relating to the transfer of, or illicit trafficking in, conventional arms.

3. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if it has knowledge at the time of authorization that the arms or items would be used in the commission of genocide, crimes against humanity, grave breaches of the Geneva Conventions of 1949, attacks directed against civilian objects or civilians protected as such, or other war crimes as defined by international agreements to which it is a Party.

Article 7

Export and Export Assessment

1. If the export is not prohibited under Article 6, each exporting State Party, prior to authorization of the export of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, under its jurisdiction and pursuant to its national control system, shall, in an objective and non-discriminatory manner, taking into account relevant factors, including information provided by the importing State in accordance with Article 8 (1), assess the potential that the conventional arms or items:

- (a) would contribute to or undermine peace and security;
- (b) could be used to:
  - (i) commit or facilitate a serious violation of international humanitarian law;
  - (ii) commit or facilitate a serious violation of international human rights law;
  - (iii) commit or facilitate an act constituting an offence under international conventions or protocols relating to terrorism to which the exporting State is a Party; or
  - (iv) commit or facilitate an act constituting an offence under international conventions or protocols relating to transnational organized crime to which the exporting State is a Party.

2. The exporting State Party shall also consider whether there are measures that could be undertaken to mitigate risks identified in (a) or (b) in paragraph 1, such as confidence-building measures or jointly developed and agreed programmes by the exporting and importing States.

3. If, after conducting this assessment and considering available mitigating measures, the exporting State Party determines that there is an overriding risk of any of the negative consequences in paragraph 1, the exporting State Party shall not authorize the export.

4. The exporting State Party, in making this assessment, shall take into account the risk of the conventional arms covered under Article 2 (1) or of the items covered under Article 3 or Article 4 being used to commit or facilitate serious acts of gender-based violence or serious acts of violence against women and children.

5. Each exporting State Party shall take measures to ensure that all authorizations for the export of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4 are detailed and issued prior to the export.

6. Each exporting State Party shall make available appropriate information about the authorization in question, upon request, to the importing State Party and to the transit or trans-shipment States Parties, subject to its national laws, practices or policies.

7. If, after an authorization has been granted, an exporting State Party becomes aware of new relevant information, it is encouraged to reassess the authorization after consultations, if appropriate, with the importing State.

Article 8

Import

1. Each importing State Party shall take measures to ensure that appropriate and relevant information is provided, upon request, pursuant to its national laws, to the exporting State Party, to assist the exporting State Party in conducting its national export assessment under Article 7. Such measures may include end use or end user documentation.

2. Each importing State Party shall take measures that will allow it to regulate, where necessary, imports under its jurisdiction of conventional arms covered under Article 2 (1). Such measures may include import systems.

3. Each importing State Party may request information from the exporting State Party concerning any pending or actual export authorizations where the importing State Party is the country of final destination.

Article 9

Transit or trans-shipment

Each State Party shall take appropriate measures to regulate, where necessary and feasible, the transit or trans-shipment under its jurisdiction of conventional arms covered under Article 2 (1) through its territory in accordance with relevant international law.

Article 10

Brokering

Each State Party shall take measures, pursuant to its national laws, to regulate brokering taking place under its jurisdiction for conventional arms covered under Article 2 (1). Such measures may include requiring brokers to register or obtain written authorization before engaging in brokering.

Article 11

Diversion

1. Each State Party involved in the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) shall take measures to prevent their diversion.

2. The exporting State Party shall seek to prevent the diversion of the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) through its national control system, established in accordance with Article 5 (2), by assessing the risk of diversion of the export and considering the establishment of mitigation measures such as confidence-building measures or jointly developed and agreed programmes by the exporting and importing States. Other prevention measures may include, where appropriate: examining parties involved in the export, requiring additional documentation, certificates, assurances, not authorizing the export or other appropriate measures.

3. Importing, transit, trans-shipment and exporting States Parties shall cooperate and exchange information, pursuant to their national laws, where appropriate and feasible, in order to mitigate the risk of diversion of the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1).

4. If a State Party detects a diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1), the State Party shall take appropriate measures, pursuant to its national laws and in accordance with international law, to address such diversion. Such measures may include alerting potentially affected States Parties, examining diverted shipments of such conventional arms covered under Article 2 (1), and taking follow-up measures through investigation and law enforcement.

5. In order to better comprehend and prevent the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1), States Parties are encouraged to share relevant information with one another on effective measures to address diversion. Such information may include information on illicit activities including corruption, international trafficking routes, illicit brokers, sources of illicit supply, methods of concealment, common points of dispatch, or destinations used by organized groups engaged in diversion.

6. States Parties are encouraged to report to other States Parties, through the Secretariat, on measures taken in addressing the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1).

Article 12

Record keeping

1. Each State Party shall maintain national records, pursuant to its national laws and regulations, of its issuance of export authorizations or its actual exports of the conventional arms covered under Article 2 (1).

2. Each State Party is encouraged to maintain records of conventional arms covered under Article 2 (1) that are transferred to its territory as the final destination or that are authorized to transit or trans-ship territory under its jurisdiction.

3. Each State Party is encouraged to include in those records: the quantity, value, model/type, authorized international transfers of conventional arms covered under Article 2 (1), conventional arms actually transferred, details of exporting State(s), importing State(s), transit and trans-shipment State(s), and end users, as appropriate.

4. Records shall be kept for a minimum of ten years.

Article 13

Reporting

1. Each State Party shall, within the first year after entry into force of this Treaty for that State Party, in accordance with Article 22, provide an initial report to the Secretariat of measures undertaken in order to implement this Treaty, including national laws, national control lists and other regulations and administrative measures. Each State Party shall report to the Secretariat on any new measures undertaken in order to implement this Treaty, when appropriate. Reports shall be made available, and distributed to States Parties by the Secretariat.

2. States Parties are encouraged to report to other States Parties, through the Secretariat, information on measures taken that have been proven effective in addressing the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1).

3. Each State Party shall submit annually to the Secretariat by 31 May a report for the preceding calendar year concerning authorized or actual exports and imports of conventional arms covered under Article 2 (1). Reports shall be made available, and distributed to States Parties by the Secretariat. The report submitted to the Secretariat may contain the same information submitted by the State Party to relevant United

Nations frameworks, including the United Nations Register of Conventional Arms. Reports may exclude commercially sensitive or national security information.

Article 14

Enforcement

Each State Party shall take appropriate measures to enforce national laws and regulations that implement the provisions of this Treaty.

Article 15

International Cooperation

1. States Parties shall cooperate with each other, consistent with their respective security interests and national laws, to effectively implement this Treaty.
2. States Parties are encouraged to facilitate international cooperation, including exchanging information on matters of mutual interest regarding the implementation and application of this Treaty pursuant to their respective security interests and national laws.
3. States Parties are encouraged to consult on matters of mutual interest and to share information, as appropriate, to support the implementation of this Treaty.
4. States Parties are encouraged to cooperate, pursuant to their national laws, in order to assist national implementation of the provisions of this Treaty, including through sharing information regarding illicit activities and actors and in order to prevent and eradicate diversion of conventional arms covered under Article 2 (1).
5. States Parties shall, where jointly agreed and consistent with their national laws, afford one another the widest measure of assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to violations of national measures established pursuant to this Treaty.
6. States Parties are encouraged to take national measures and to cooperate with each other to prevent the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) becoming subject to corrupt practices.
7. States Parties are encouraged to exchange experience and information on lessons learned in relation to any aspect of this Treaty.

Article 16

International Assistance

1. In implementing this Treaty, each State Party may seek assistance including legal or legislative assistance, institutional capacity-building, and technical, material or financial assistance. Such assistance may include stockpile management, disarmament, demobilization and reintegration programmes, model legislation, and effective practices for implementation. Each State Party in a position to do so shall provide such assistance, upon request.
2. Each State Party may request, offer or receive assistance through, inter alia, the United Nations, international, regional, subregional or national organizations, non-governmental organizations, or on a bilateral basis.

3. A voluntary trust fund shall be established by States Parties to assist requesting States Parties requiring international assistance to implement this Treaty. Each State Party is encouraged to contribute resources to the fund.

Article 17

Conference of States Parties

1. A Conference of States Parties shall be convened by the provisional Secretariat, established under Article 18, no later than one year following the entry into force of this Treaty and thereafter at such other times as may be decided by the Conference of States Parties.

2. The Conference of States Parties shall adopt by consensus its rules of procedure at its first session.

3. The Conference of States Parties shall adopt financial rules for itself as well as governing the funding of any subsidiary bodies it may establish as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat. At each ordinary session, it shall adopt a budget for the financial period until the next ordinary session.

4. The Conference of States Parties shall:

- (a) Review the implementation of this Treaty, including developments in the field of conventional arms;
- (b) Consider and adopt recommendations regarding the implementation and operation of this Treaty, in particular the promotion of its universality;
- (c) Consider amendments to this Treaty in accordance with Article 20;
- (d) Consider issues arising from the interpretation of this Treaty;
- (e) Consider and decide the tasks and budget of the Secretariat;
- (f) Consider the establishment of any subsidiary bodies as may be necessary to improve the functioning of this Treaty; and
- (g) Perform any other function consistent with this Treaty.

5. Extraordinary meetings of the Conference of States Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference of States Parties, or at the written request of any State Party provided that this request is supported by at least two-thirds of the States Parties.

Article 18

Secretariat

1. This Treaty hereby establishes a Secretariat to assist States Parties in the effective implementation of this Treaty. Pending the first meeting of the Conference of States Parties, a provisional Secretariat will be responsible for the administrative functions covered under this Treaty.

2. The Secretariat shall be adequately staffed. Staff shall have the necessary expertise to ensure that the Secretariat can effectively undertake the responsibilities described in paragraph 3.

3. The Secretariat shall be responsible to States Parties. Within a minimized structure, the Secretariat shall undertake the following responsibilities:

- (a) Receive, make available and distribute the reports as mandated by this Treaty;
- (b) Maintain and make available to States Parties the list of national points of contact;
- (c) Facilitate the matching of offers of and requests for assistance for Treaty implementation and promote international cooperation as requested;
- (d) Facilitate the work of the Conference of States Parties, including making arrangements and providing the necessary services for meetings under this Treaty; and

- (e) Perform other duties as decided by the Conferences of States Parties.

Article 19

Dispute Settlement

1. States Parties shall consult and, by mutual consent, cooperate to pursue settlement of any dispute that may arise between them with regard to the interpretation or application of this Treaty including through negotiations, mediation, conciliation, judicial settlement or other peaceful means.
2. States Parties may pursue, by mutual consent, arbitration to settle any dispute between them, regarding issues concerning the interpretation or application of this Treaty.

Article 20

Amendments

1. Six years after the entry into force of this Treaty, any State Party may propose an amendment to this Treaty. Thereafter, proposed amendments may only be considered by the Conference of States Parties every three years.
2. Any proposal to amend this Treaty shall be submitted in writing to the Secretariat, which shall circulate the proposal to all States Parties, not less than 180 days before the next meeting of the Conference of States Parties at which amendments may be considered pursuant to paragraph 1. The amendment shall be considered at the next Conference of States Parties at which amendments may be considered pursuant to paragraph 1 if, no later than 120 days after its circulation by the Secretariat, a majority of States Parties notify the Secretariat that they support consideration of the proposal.
3. The States Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall, as a last resort, be adopted by a three-quarters majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of States Parties. For the purposes of this Article, States Parties present and voting means States Parties present and casting an affirmative or negative vote. The Depositary shall communicate any adopted amendment to all States Parties.
4. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for each State Party that has deposited its instrument of acceptance for that amendment, ninety days following the date of deposit with the Depositary of the instruments of acceptance by a majority of the number of States Parties at the time of the adoption of the amendment. Thereafter, it shall enter into force for any remaining State Party ninety days following the date of deposit of its instrument of acceptance for that amendment.

Article 21

Signature, Ratification, Acceptance, Approval or Accession

1. This Treaty shall be open for signature at the United Nations Headquarters in New York by all States from 3 June 2013 until its entry into force.
2. This Treaty is subject to ratification, acceptance or approval by each signatory State.
3. Following its entry into force, this Treaty shall be open for accession by any State that has not signed the Treaty.

4. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

Article 22

Entry into Force

1. This Treaty shall enter into force ninety days following the date of the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance or approval with the Depositary.
2. For any State that deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession subsequent to the entry into force of this Treaty, this Treaty shall enter into force for that State ninety days following the date of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 23

Provisional Application

Any State may at the time of signature or the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will apply provisionally Article 6 and Article 7 pending the entry into force of this Treaty for that State.

Article 24

Duration and Withdrawal

1. This Treaty shall be of unlimited duration.
2. Each State Party shall in exercising its national sovereignty, have the right to withdraw from this Treaty. It shall give notification of such withdrawal to the Depositary, which shall notify all other States Parties. The notification of withdrawal may include an explanation of the reasons for its withdrawal. The notice of withdrawal shall take effect ninety days after the receipt of the notification of withdrawal by the Depositary, unless the notification of withdrawal specifies a later date.
3. A State shall not be discharged, by reason of its withdrawal, from the obligations arising from this Treaty while it was a Party to this Treaty, including any financial obligations that it may have accrued.

Article 25

Reservations

1. At the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, each State may formulate reservations, unless the reservations are incompatible with the object and purpose of this Treaty.
2. A State Party may withdraw its reservation at any time by notification to this effect addressed to the Depositary.

Article 26

Relationship with other international agreements

1. The implementation of this Treaty shall not prejudice obligations undertaken by States Parties with regard to existing or future international agreements, to which they are parties, where those obligations are consistent with this Treaty.

2. This Treaty shall not be cited as grounds for voiding defence cooperation agreements concluded between States Parties to this Treaty.

Article 27

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Treaty.

Article 28

Authentic Texts

The original text of this Treaty, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

DONE AT NEW YORK, this second day of April, two thousand and thirteen.